

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΤΤΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

19
—
1925

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ÉDITIONS
ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★ BAS. N. GRÉGORIADÈS

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ πτς Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΕΝΝΑΙΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ PHIL. 342
δ'

Τῷ Μητροπολίτῃ Νικαίας

‘Ο δύσπατρις πειραιής, ὁ Ἀκραῖος νομεύς, ἄρνας ποιμαίνων Ἐλι-
κῶνος ὑπὸ ‘Ιαθέοιο’ οὗτοι γάρ που αὐτὸς ἐν τοῖς ἔπεσιν ἔιρη, εἰ μὴ
λέλησμαι· ταῖς Πιερίσι ξυνέτυχε καὶ ποιητὴς ἦν εὐθύς, ἀδειν ὥπ’
αὐτῶν διδαχθείς, ἔγνω τε ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὅμοια,
5 καὶ μὴν καὶ πρὸς τὸν Μέλητος ἡμιλλάτο τῇ τέχνῃ ‘Ισμηνίαν δὲ λό-
γος· τὸν αὐλητὴν ‘χωροῦντ’ ἀνὰ βῆσσαν Πυθῶδε ιδεῖν ἀμα ταῖς
Μούσαις ‘Ἐρμῆν, τὸν μὲν ἀναβαλλόμενον τὴν φύδην, τὰς δὲ τοῖς
δργάνοις, ὃς εἶχον, συνανακρουομένας τὰ μέλη, καὶ δὴ τὴν ὅπιν
τοῖς αὐλοῖς προσαφρόσαντα λιγεῖαν τε καὶ ἡδεῖαν φύδην τὴν θέαν
10 ποιήσασθαι. ‘Απόλλωνα δ’ ἄλλοις καὶ ἐτέροις ἐτέροις τῆς τέχνης
ἐφόρους ἀναπλάττοντες οἱ ποιηταὶ τὰ σφῶν ἀπὸ τοῦ κρείττονος
πιστοῦνται ποιήματος. ‘Εγὼ δὲ τοντονὶ δέκατον αὐθὶς χρόνον ταῖς
λόγχαις προσκαρτερῶν καὶ τοῖς ὅρεσι διαιτώμενος καὶ ποτε καὶ
παρὰ καλὴν καθευθήσας πλατάνιστον, ὥφ’ ἦν μὲν ἀγλαὸν οἴα χιόνος
15 ἀρτι τηκόμενης ὕδωρ ἀπέρρει, χλοερὸν δὲ χθῶν δῖα φύεν νεοθηλέα
ποίην καὶ που καὶ ὑπωρείας καὶ ἀκρωρείας ἐπιών καὶ σὺν νομεῦσι

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 195α—196α τοῦ ‘Οξωνιακοῦ κώδικος
Misc 242 φ. 195α—196α. καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil 342 φ.
139α—139β.

Ἐπιγραφή: Τῷ μητροπολίτῃ νικαίας Β: Τοῦ αὐτοῦ τῷ μητρο-
πολίτῃ νικαίας Α.

1. ‘Ο δύσπατρις Β: ‘Η δυσπατρὶς Α. ποιμαίνων Β: ποιμ^ηνων
A.
2. που Β: πως Α. ἔφη Α: λείπει Β. 4. τε Β: τὲ Α. ἐτύμοι-
σιν Α: ἐτοίμοισιν Β. 5—10. ‘Ισμηνίαν—ποιήσασθαι Β: λείπουσιν
A.
9. λιγεῖαν τὲ Β. 10. δ’ Β: δὲ Α. ἐτέροις Β : ἐτέροις Α.
11. ποιηταὶ Β: ποιηταὶ Α. ἀπὸ Β: ὑπὸ Α. 12. ποιήματος Β: ποιή-
ματα Α. αὐθὶς Β: αὐθὶ Α. 13. λόγχαις ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ
ῶσα λόγχαις Α. 14. καὶ παρὰ Β: παρὰ Α. χιόνος Α: χειμῶνος Β
15. χθῶν Β: χθῶν ἐκ τοῦ χθῶν Α δῖα φύεν ἔγραψα καθ’ ‘Ομή-
ρου ‘Ιλ. Ξ 347. διαφύεν Β: διαφυῇ Α 16. ὑπ^ωρείας Α: ὑπορείας

γενόμενος καὶ τοῦ γάλακτος ἐκπιών, οὐ Μούσας, οὐ τὸν Ἐρμῆν, οὐ τὸν Ἀπόλλωνα μὰ Λία τεθεώρακα, πλὴν εἰ μή που τῆς ἡχοῦς μικρὸν ὑπὸ τὰς πίτυς ἥσθιην γενόμενος. Ἐρμῆς δέ μοι καὶ Μοῦσα καὶ ἦ πρὸς λόγους ὕφελεια τῆς σῆς φιλτάτης ψυχῆς αἱ βίβλοι γεγόνασιν. "Οὐδεν
5 μοι δοκοῦσι ληρεῖν ὅπερ οἱ ποιηταὶ καὶ πρὸς τὸ ἐπαγωγότερον
ἔπει μυστικῶς ἔγειν ἔθέλοντες τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἐπεὶ τοι καὶ αὐτὸν τὸν Ἀσκραῖον ἀκούω Μελέτη δέ τοι ἔργον ὕφελλει διδάσκοντα
καὶ μὴ πρὸς τὴν Μουσῶν ἐνθουσίαν ἀποσκοπεῖν. Εἰ δὲ παρὰ τὸν
σόλον τὸν Θησέως διέτριβον, βέλτιστε, καὶ τῶν σῶν ἄγχι καλῶν
10 ἐγεγόνειν, ἐνεφορήθην ἀν καὶ αὐτοῦ τοῦ Μουσιγέτου Κλαρίου, μὴ
τί γε μόνων τῶν ἡμετέρων Μουσῶν. Εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν Κολοφώ-
νιον δολιχὸς ἥματι διάπροθι χῶρος διείργει καὶ τούτων ἐστερήμεθα

B ἀκρωρείας B: ἀκρορείας A σὺν νομεῦσι B: συνομεῦσι A. 1.
οὐ τὸν Ἐρμῆν B: λείπουσιν A. 2. ἀπόλλω B: ἀπόλλωνα A. 3.
μάδι A: μὰ δι' B. ἥσθην B: ἥσθην A ἦ B: λείπει A 6—σελ.
8, 30 δοκοῦσι—παραπέμψειν A: λείπουσι B. Ἱλλὰ ταῦτα εὑρ-
σκομεν καὶ ἐν τῇ κατωτέρῳ Σ' ἐπιστολῇ τῇ στελλομένῃ «Ιωάννη
πατρικίῳ καὶ μυστικῷ» ἐν φ. 141β—142α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. 343 μετά τινων μικρῶν διαφορῶν, ἐξ ᾧ ἐνταῦθα παραλαμβά-
νομεν διορθώσεις δηλουμένας διὰ τοῦ Bβ. Μὴ ἔχοντες δὲ σωζομένας
τὰς δύο ταύτας ἐπιστολάς, τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην καὶ τὴν κατω-
τέρω ὑπ' ἀριστερᾷ, οὔτε ἐν τῷ Vaticanus graecus 306, τῷ περιέχοντι
ἐπιστολάς τινας τοῦ Νικήτα, οὔτε ἐν ἄλλῳ τινί, καὶ κατὰ ταῦτ' ἀδυ-
νατοῦντες νὰ κρίνωμεν εἰς ὅποτέρων πράγματι τῶν ἐπιστολῶν προσ-
ήκει ἦ παρενθήκη αὐτῇ, ἐκρίναμεν ὅρθιὸν νὰ συμπεριλάβωμεν αὐτὴν
εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολὰς, ἐν αἷς περιέχεται καθ' ἐκάτερον τῶν
κωδίκων, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅπον δὲν εἶνε ὅλως ἀπίθανον νὰ
περιείχετο ἀρχῆθεν μετά τινων ὀλίγων διαφορῶν ἐν ἀμφοτέραις
ταῖς ἐπιστολαῖς. 5. Ἐν τῇ ὥρᾳ καλῶς: λείπει Bβ. 6. ἐπεὶ A: λεί-
πει Bβ. ἐθέλοντες τοὺς Bβ: ἐθέλειν A. ἐπεὶ τοι καὶ Bβ: ἐπεὶ γὰρ
A. 8. Τὸ ἐνθουσίαν ἔχει ὁρθῶς; ἀποσκοπεῖν A: σκοπεῖν Bβ ὕφελ-
λει Bβ: ὕφελλει A. 9. σόλον τὸν Bβ: σόλον A. διέτριβον Bβ:
διέτριβε A. 10. μουσιγέτου Bβ: μουσιγέτου A κλάρου ABβ μήτι γε
ABβ. 11. μουσῶν Bβ: μουσῶν ἐκ τῶν μούσων A καὶ Bβ: λείπει A
12. Διαπρόθι BβA

ἀλλὰ παραψυχὴν ἡμῖν ὡς φίλος περιεποιήσω τὰς βίβλους. ὅτε μὲν τὸν Χαιρωνέα, ὅτε δὲ τὸν Παιωνιέα προπέμψας. Πῶς οὖν ἂν σου πάντων τῶν καλῶν ἀπελαύσαμεν ἄγχι γενόμενοι; Αὕτη σου παρ' ἡμῖν τοῖς ἀτυχοῦσιν ή χάρις κηρύζεται· τὸν σοι τῶν περὶ ἡμᾶς.
5 κακῶν ἐν παρηγόρημα. Ἐῶ γὰρ λέγειν τάλλα οἵς ἔξοστρακισθέντας ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἔξενοδόχησας, ἐδιωρίσω, διέθισειφας, ἀνθ' ᾧν ἔξεις τὴν θείαν εὔμενειαν. Πλήν, ἐπεὶ κόρον δ πόθος οὐδέχεται καὶ τὴν ἀγάπην θιολοῦν δ φθόνος οὐδένατοι πρὸς σὲ πάλιν ἐπάνειμι, πι-
11 στεύων οὐ προσκορῆσοι γενέσθαι οὐδέ φορτικὴν τὴν ἡμετέραν ἀξί-
ωσιν. Τὸν Ἐρμογένην, δτι τὸν Δημοσθένην ἔξηγεῖται, συτεχῶς εὐρί-
σκομεν λέγοντα καὶ τὰς Ἰδέας τοῦ λόγου πάλιν διδάσκονται σχεδὸν
καθ' ἕκαστην Ἰδέαν ἐπαγγελλόμενον ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος
μετὰ παραδειγμάτων περὶ πάντων εἰπεῖν. Τοῦτο γοῦν πολλάκις ἐπαγ-
γειλάμενος πλὴν ὀλίγων παντελῶς εὐρίσκεται μεμνημένος ἔκεισε.
15 Διὰ τοῦτο κατολιγοῦῶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν αὐτῷ μικροῦ δεῖν κατη-
γορουμένην ἔλαφρίαν ἐπιψηφίζομαι. Λέομαι τοίνυν, εἴ τι σοι πρὸς
θεραπείαν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ προθυμίᾳς ὑπόμνημα, τοῦτο μὴ κατυ-
κνῆσαι παραπέμψειν. Εἴτ' οὖν τοῦ Ἐρμογένους εἴτ' ἄλλου τινὸς
σχόλια, γλυκεῖα, πέμψον, ψυχή, καὶ τὸν Δημοσθένην καὶ τὰς Ἰδέας

1. παραψυχὴν Ββ : παρὰ ψυχὴν Α. 2. προπέμψας Α :
πέμψας Ββ. 3. πάντων Ββ : λείπει Α. ἀπελαύσαμεν Α :
ἀπηλαύσαμεν Ββ. σου Ββ : σοι Α. 4. κηρύζεται Ββ : κηρη-
ρύζεται Α τοῦτο Ββ. τοῦτο Α. ἡμᾶς Ββ : ἡμὰς ἐκ τοῦ ἡμῶν Α
5. καλῶν ΑΒβ τάλλα Ββ : τ' ἄλλα Α. 6. ἡμᾶς Α : λείπει Ββ. ὑποδε-
ξάμενος Ββ : λείπει Α. 7. δ πόθος Α : λείπουσι Ββ 8. θιολοῦν
Ββ : δολοῦν Α. ἐπάνειμι Ββ : ἐπάνειμοι Α. 9. πιστέβων Α : πι-
στεύω Ββ. προσκορῆσοι Ββ : προκορῆσοις ἐκ τοῦ προκορῆσος Α.

10. ἔξηγεῖται Α : ἔξηγήσατο Ββ 11. εὐρίσκομεν Ββ : ἐβρίσκομεν
Α 13. περὶ Ββ : περὶ Α 25—26. μετὰ—πάντων ἐκ τοῦ παντών) Α :
περὶ πάντων μετὰ παραδειγμάτων Ββ τοῦτο γ' οὖν πολλάκις Ββ :
τοῦτο γοῦν πολλάκις Α πλὴν ὀλίγων Ββ: 14. πλὴν ὀλίγων ἐκ τοῦ ὀλίγον
Α τοῦτο Α: τοῦθι ὡςπερ Ββ 15. κατηγορουμένην Α : κατηγω-
ρουμένην Ββ τι ΑΒβ 17. ὑπόμνημα Α : ὑπόδειγμα Ββ κατοκνῆσαι
Α : κατόκνησαι Ββ 18 εἴτ' οὖν Α: λείπουσι Ββ ἄλλου Ββ : ἄλλον Α
19. γλυκεῖα πέμψον Β : πέμψον γλυκεῖα Α Καὶ τὰς Ἰδέας—σχο-

καὶ τὸ Περὶ μεθόδου δεινότητος σχολιάζοντος. Ήνα σε μᾶλλον ἢ τούτοις ήμας ὀικείαν ταῦτα κηρύγγωμεν.

ε'

Γρηγορίῳ ἀσηκρῆτις.

Ἄθαντος καὶ θέρος καὶ πέρας γνωρίζει φίλινόπωρον καὶ παῖδες μάτις ἡμέρην οἰκείαν περίοδον ἔξεπίσταται. (1) δὲ καθ' ήμας χρειμῶν οἵτοις, μᾶλλον δὲ κρυμὸς ἢ σκηπτὸς ἢ τὶ χοῇ τοῦτον καλεῖν τὴν Ἱδαῖα ζηλοῖ τῶν κακῶν καὶ τοῖς τῆς Τροίας καιροῖς ἀμιλλώμενος οὐτέραντον τὴν πολιορκίαν ἐργάζεται, καὶ ποι καὶ τούτους τάχα πιραδοφαιμὸν τῆς ἄλλης ήμας, ὡς ἔοικε, μετασχεῖν τοῦ τῆς Ἱδάκης ἐθέλει πολίτου. Παπαὶ λέναι μοιράων, τὶ τοσοῦτον ὁ Ζεῦ λελυπή-
10 καμεν: εἶπε ἀν τις παῖςων καὶ ποιμένα διγοῦντα πλαντόμενος.

Χρὴ δ' εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτὸν
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι.

Ti τὸν χρόνον τέτρασι καιροῖς στεφανώσας εἰς χειμῶνα συνέκλεισας τὰ ήμέτερα καὶ παρ' ήμεν μόνοις πτηνὸν ἐλαύνων ὁ ἥλιος ἄρμα,
15 Κριοῦ πορείαν ὡς οὐκ εἰδώς, οὐκ' εὑρεταίνειν προϊὼν ἐθέλει τοῖς κα-
λοῖς τοῖς τοῦ ξαρος, ἀλλ' ὅπερ ἐπὶ φάτνην συγκλείσας τοὺς ἵππους
οὐ πρόεισι φαίνων ήμεν τὸ κάλλιστον τῶν καιρῶν καὶ γλυκύτατον;

λαίζοντας Β : λείπουσιν Α 2. κηρύγγωμεν Α : κηρύγγωμεν Β.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 196β τοῦ Ὀξωνιακοῦ κόδικος Misc. 242
(Α καὶ τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 139β — 140β (Β)).

Ἐπιγραφή: Γρηγορίῳ ἀσκηρῆτις Β : Απηροῆτις γρηγορίῳ Α.

3. Οἴδεν Β: Εἶδεν Α. 4. οἰκείαν Β: οἰκίαν Α. 5. κρυμὸς Β:
κρημνὸς Α 8. ἄλλης Α: ἄλλης Β. 9. ἐθέλει πολίτου Β: πολίτου
θέλει τὲ καὶ βούλεται Α. λίνα Β λίν Α. τοσοῦτον ὁ ζεῦ Β:
δῆ τοσοῦτον Α. 10. ποιμένα διγοῦνται Β: λιποιμένου διγῶντα Α
11. ἐάν βροτὸν τὸν αὐτὸν Β: ἐάν τὸν αὐτὸν βροτὸν Α. 12. δυ-
τικῆ Β: δυστυχῆ Α. τέτρασι Β: τέτταροι Α. 13. χειμῶνα Β: χει-
μῶνα Α. 14. ἐλαύνων ὁ ἥλιος Β: ὁ ἥλιος ἐλαύνων Α. 16. ξαρος
Β: μέρος Α ἐπὶ φάτνην συγκλείσας τοὺς ἵππους Β: τοὺς ἵππους
ἐπὶ φάτνην συγκλείσας Α 17. Κάλλιστον Β: κάλλιστον ἐκ τοῦ κάλ-
λιστον Α γλυκύτατον Β: ἡδύτατον Α.

‘Πλὴ’ Οδυσσεὺς εἰς Ἰδάοιν ὄπε καὶ χρόνοις ὅσοις τῆς ἀλητείας ἐπαύσατο καὶ Τηλέμαχον καὶ τὸν Λιέρτην ἀπέλαβε καὶ ὅσα τὸ δρᾶμα καὶ ἡ ποίησις ἕστεροι κατειχάσατο. ‘Εμὲ δὲ διέδω αὐτὸν τὸν νόστος καὶ Τηλέμαχος, τέργα καὶ Λιέρται πιστάλμοιεν, καὶ Αιγαίοφῶν ὃς ἄλλος τῆς οἰκείας ὁρκεύματος καθέζομαι, οὐ φελλίδα τενά ποιῶν μὰ τὸν Λίαν οὐδὲ οἷς ἔκεινης ἀλοής ἐρωμανέστι φύλασσοντες ἄλλοι.’

οὐδομένη κακότητι καὶ ἄγετη θυμὸν πεδηθεῖς

πολλὰς πάτεροις νέκτας λεόντιον τοῦ στονάκεσσιν ἐντονεῖν. Σὺ δέ,
ποιεῖν λέγον, ἡμῖς τουχομένους δις ἐγοίραψεν, καθισθῶν οὐδὲ γούμ-
πασι παρακαλεῖς ἵν’ ἔχομεν λέγαν· καὶ πιστακῶν οὐχ’ ἀπῆρξε μοι
καὶ συλλυπούμενος οὐχ εἴρεσθι.

Ιωάννης πατρικίῳ καὶ μυστικῷ.

Τοὺς Λελφοὺς καὶ τὴν ἐν Λελφοῖς ἀκούεις κατέπληξιν καὶ τὰς
χρυσᾶς πλίνθους τοῦ Κροίσου καὶ τὰ δρυνόντενα τέλαντα καὶ τοί-
ποδος ἥγοντας καὶ Μουσῶν καὶ δρυγίνων λυρίσματα. ‘Αλλ’ ἤντις οὐ
15 πιστῆν δὲ Λητοῦς, ἐπάγα τὰ πάντα, καὶ στιγμάταιν ἐπῆσει πάλιν ἀφονής
κατεῖχε τοὺς τοίποτας καὶ λόγος οὐδεῖς ἢν φάμες ἡ πιστὴ τῆς Κλάδου
ἢ παρὰ Δῆλον μὴ φριτῶντος Ἀπόλλωνος. Ήνίκα δὲ Μοραγγέτης
τοῖς ἀδίτοις ἐπῆν καὶ τὸν χῶρον ἥδονῆς ἐπλήρων, καὶ λέγει καὶ
κίκνος φωνὰς ἥφιει καὶ μουσικὴ γέλης ἐφιθέγγετο καὶ χοροποίες ἡ
20 προφῆτις ἔξεφανε καὶ λιλεῖν ἐδόκει ταῦτα τοῖς ποιήμασιν, ὡς

1. ‘Ηλθ’ Οδυσσεὺς Β ἥλθε ὃ δεσποεῖς Α. ἄλλης Β.Α. 2. δούμεις ἐκ
τοῦ δρᾶμα Α’ δρᾶμα Β β. κατειχάσατο Β: κατειχάσατο ἐκ τοῦ κα-
τηργάσατο Α νόστος Β: νότοιστος Α. 4. λιέρται Α: λιέρτης Β. διγ-
μοφῶν Β: διγμοφῶν Α οἰκείας Β: οἰκίας Α. 5. φυλλίδαι
Β: φιλλίδα Α. 6. δία Α: δι’ Β τῆς ἔκεινης Α: τῆς ἔξεινη Β. ἐρω-
μανέστι Β. ἐρωμενέστοι Α. 8. στονάκεσσιν Β.Α. 10. ἔχομεν Β:
ἔχω Α. ὑπῆρξε Β: ὑπῆρξε Α. 11. εὑρέθη Β: ἔβρεθη Α.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 197α - 198β τοῦ Ὀξωνιακοῦ κώδικος Msc.
242 (Α) καὶ τῷ Κόδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 140β - 142β.

13. θρυλλούμενη Β.Α. 14. οὐ Α: μή Β. 15. ἐπῆσει Β: ἐπούει
Α: 17. τὸν ΑΒ δῆλον Β: τὸ μαντεῖον Α. μή Α: λέπτει Β. μουτη-
γέτης Β μουτηγέτης Α. 19. κύνος Α: κάκνοι Β 20. προφῆτης Β:
προφῆτης Α: ἔξεργαντες Β

ἀπῆν δὲ Θεὺς καὶ ἐσιγῶμεν, ὡς πάφεστι καὶ κινεῖ πρὸς ἴμυνθοδίαν τὰ σύμπαντα. Τοιοῦτό τι πάσχουσι καὶ αἱ ψυχαὶ τοὺς στεργομένους ἀπολαβοῦσαι πληροῦνται μὲν ἡδονῆς, πληροῦνται δὲ χαρίτων, καὶ καθάπερ πηγῆς ἀναστομωθείσῃς ἀπορρέουσαι τοῦ λόγου τὰ νάματα
 5 καὶ οἵα τις τέττιξ¹⁰ μεσημβρινὸν αὐτῷ τῇς μαγάδοις θαλφθείσης, λιγυρὸν ἄδειν ἐθέλειν καὶ τὸ θέρος ὑμετέν, οὗτοι κανταὶ θερμότεραι τότε γιγνομεναι προσομιλεῖν τοῖς φιλοτιμένοις ἐθέλουσιν. "Οτε δ' οὖν πάφεστι τὸ στεργόμενον καὶ πρὸς οὓς ὁ λόγος ἡδονὴν ἔχει γινόμενος,
 πκυθοπάταζουσαι τὴν ἡσυχίαν ἀσταζονται.. Τιντά τοι κάμοι, φιλότης,
 15 συνβέβηκε, καὶ ἐσίγησα τουτονὶ τρίτον ἥδη τὸν χρόνον, τὸν ὑπηρχοῦντά μοι τοὺς αὐλοὺς οὐκ ἔχων, ἐπείπερ οὐ παρῆσ δὲ ποθούμενος.
 Νῦν δὲ τὴν σὴν παρουσίαν μαθὼν πρὸς λόγους κεκίνηκα τὸν Ἐρμῆν,
 καὶ τὴν πηγὴν ἀναστομώσας τοῦ λέγειν, ἡδέως δις παρόντι φιλοτιμοῦμαι
 προσομιλεῖν καὶ τῆς πρεσβείας ἀπαιτεῖν τοὺς λόγους καὶ τῆς ἐπὶ¹⁵
 ταύτῃ μεγάλης εὐτύχίας τὰ κατορθώματα τίν τε περὶ σὲ τῶν βιοβάρων διάθεσιγ, καὶ ὡς θαυμάζοντες ἔλεγον, ὃς μέρα θεοὶ ξείρω
 ἐνικότες

παντοῖοι τελέθοντες πιστοφρύνοι πόληας,
 ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐιριορῶντες.

20 Τοιούτους γὰρ οἱ λόγοι τοὺς συφροὺς ἀπεργάζονται, θεοὺς τοῖς ἀλόγοις καὶ λέγοντες εἶναι καὶ πείθοντες. Βαρνάβας μοι μάρτυρες καὶ Παῦλος καὶ δὲ Δαιτήλ, οὗτοις παρὸν τῶν τότε τιμόμενοι, εἴπουν καὶ Μανασσῆς(;) θύεν ἐπεχείρει καὶ ταῦρον χρυσοῦ[ῦν].... δοκοῦσι ληρεῖν ὥσπερ οἱ ποιηταὶ καὶ πρὸς τὸ ἐπαγνογότερον μυστικῶς ἄγειν
 25 ἐθέλοντες τοὺς ἐντυχάνοντας. Ἐπεί τοι καὶ αὐτὸν τὸν Ἀσκραῖον

1. ἐσιγῶμεν B : σιγῶμεν A. κινεῖ B. κλινεῖ A. 2. τοιοῦτο
 A : τοιοῦτον B. πάσχουσι καὶ B : πάσχουσι αἱ A. 5. δ.
 τέττιξ A : τέττιξ B. 6. ἔαρ θέρος A. ἔαρ B. 9. ταῦτα
 A: ταῦτα B. 10. ἐσίγησα A: σιγήσας B. ἥδη τὸν B: ἥδη A
 11. ὑπηρχοῦντα A. ὑφῆρχοῦντά B μοιB: μον A.

12. ἐρμῆν B : ἐρμῆν A 16. θεοὶ A : θοῖ B ξείγω B : ξείνων A
 17. ἐνικότες Ὁμήρου 'Ι , P 485 : εἰκόνι B A 18. παντοῖοι A :
 παντοῖοι B. πόληας A : πόλιας B 19. ὕβριν τε Ὁμήρου 'Ιλ. P 487
 τε δίχην B A 8—21. βαρνάβας—χρυσοῦ B : λείπουσιν A 22. περὶ B
 23. μαναάσοι B δοκοῦσι — παραπέμψειν B : λείπουσιν A.

άκούω Μελέτη δέ τοι ἔργον τὸν Πέρσην ὀφέλλει διδάσκοντα καὶ μὴ πρὸς τὴν Μουσῶν ἐνθουσίαν ἀποσκοπεῖν. Εἰ δὲ παρὰ τὸν σόλον τὸν Θησέως διέτριβον, βέλτιστε, καὶ τῶν σῶν ἄγχι καλῶν ἐγεγίνειν, ἐνεφορήθην ἂν καὶ αὐτοῦ τοῦ Μουσηγέτου Κλαρίου, μὴ τί γε μόνον τῶν ὑμετέρων Μουσῶν. Εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν Κολοφώνιον δολιχὸς ἡμᾶς διάπροσθι χῶρος διείργει καὶ τούτων ἐστερήμεθα, ἀλλὰ παραψυχὴν ἡμῖν ὡς φίλος περιεποιήσω ταῖς βίβλοις, ὅτε μὲν τὸν Χαιρώνεα, ὅτε δὲ τὸν Παιανιέα πέμψας. Πῶς οὖν ἂν σου πάντων τῶν καλῶν ἀπελαύσαμεν ἄγχι γενόμενοι; Αὕτη σοι παρ' ἡμῖν τοῖς ἀτυχοῦσιν ἡ χάρις κηρύζεται· τοῦτό σου τῶν περὶ ἡμᾶς κακῶν ἐν παρηγόρημα. Ἐῶ γὰρ λέγειν ταῦτα οἵς ἔξοστρακισθέντας ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἔξενοδόχησας, ἐδωρήσω, διέθεψας, ἀνθ' ὃν ἔχεις τὴν θείαν εὔμενιαν. Πλίν, ἐπεὶ κύρον δὲ πόθος οὐ δέχεται καὶ τὴν ἀγάπην θολοῦν δὲ φθόνος οὐ δύναται, πρὸς σὲ πάλιν ἐπάνειμ, πιστεύων οὐ προσκορῆσοι γενέσθαι οὐδὲ φιρτικὴν τὴν ἡμετέραν ἀξίωσιν. Τὸν Ἐρμογένην, ὅτι τὸν Δημοσθένην ἔξηγήσατο συνεχῶς εὑρίσκομεν ἔγοντα καὶ τὰς ἰδέας τοῦ λόγου πάλιν διδάσκοντα, σχεδὸν καθ'

δπου εὗρηνται μετά τινων ὀλίγων διαφορῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ δὲ ἐπιστολῇ.
"Ιδε ἀνωτέρῳ σ. 140 κ. ἐ. Ἐνταῦθα δὲ παραθέτομεν τὰς διαφόρους γραφὰς τοῦ Ὀξωνιακοῦ κώδικος ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ, δηλοῦντες αὐτὰς διὰ Αα 'Ἐν τῇ ὥρᾳ καλῶς Β: λείπει Αα [ἐπεὶ] μυστικῶς Αα: πιστικῶς Β 'Ἐπεὶ τοι καὶ Β: ἐπεὶ γὰρ Αα 1. τὸν Πέρσην Β: λείπουσιν Αα διφέλλει .Β: διφείλει Αα 2. τὸ ἐνθουσίαν ἔχει ὁρθῶς; σκοπεῖν Β. ἀποσκοπεῖν Αα σόλον τὸν Β: σόλον Αα 3. διέτριβον Β: διέτριβε Αα 4. μουσηγέτου Β: μουσιγέτου Αα κλάρου ΒΑα 5. καὶ Β: λείπει Αα 6. διαπρόσθι ΒΑα 7. παραψυχὴν Β: παρὰ ψυχὴν Αα.

8. πέμψας Β: προπέμψας Αα πάντων Β: λείπει Αα ἀπελαύσαμεν Αα: ἀπηλαύσαμεν Β· σου Β: σοι Αα 10. κηρύζεται Β: κηρυρύζεται Αα τοῦτο Αα ἡμῖν Β: ἐκ τοῦ ἡμῶν Αα καλῶν ΒΑα 11. τἄλλα Β: τἄλλα Αα 13. δὲ πόθος Αα: λείπουσι Β. 14. θολοῦν Β: δολοῦν Αα ἐπάνειμ Β: ἐπάνειμοι Αα πιστέβων Αα: πιστεύω Β 15. προσκορῆσοι Β: προκορῆσες ἐκ τοῦ προκορῆσες Αα 16. ἔξηγήσατο Β: ἔξηγεῖται Αα εὑρίσκομεν Β: ἐβρίσκομεν Αα.

ἰαίστην ἰδέαν ἐπαγγελλόμενον ἐν τῷ Περὶ μεθόδου δεινότητος περὶ πάντων μετὰ παραδειγμάτων εἰπεῖν. Τοῦτο γοῦν πολλάκις ἐπαγγειλ· ἵψιενος πλὴν δὲ λίγων παντελῶς εὑρίσκεται μεμνημένος ἔκεισε. Διὰ τοῦτο ὅπερ κατολιγωρῶ τὸν ἀνδρὸς καὶ τὴν αὐτῷ μικροῦ δεῖν κατηγορουμένην ἔλαφοιν ἐπιψηφίζομαι. Δέομαι τοίνυν εἴ τί σοι πρὸς ἡεριπτέαν τῆς ἡμετέρας ἐστι προθυμίας ὑπόδειγμα, τοῦτο μὴ κατανηπιώ παραπέμψειν. "Οσα μὲν γὰρ ὁ Ζώσιμος ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς καὶ τοῖς '(Μινυθιακοῖς ταῖς ἔξηγήσεσιν ὄντησε, περιττὸν ἐν εἴη καὶ τούτῳ τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ τοῖς λοιποῖς οὐκ ἔχοντες τὸν κατηγησόμενον, συνεχῶς ὕπερ προεκόπτομεν [εἴτ' οὖν τοῦ καιρῶν]. Λλλά μοι χαίροις, δλβία καὶ τριπόθιτε κεφαλὴ καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ μικρούνθεισα καὶ διὰ τοῦτο στυγνάζειν ποιήσασα. Νῦν ἡμᾶς τοῖς γράμμασιν παρακάλεσον καὶ πότε καὶ ποῦ καὶ πῶς διεψήσιν ἡμῖν ἐποιήσῃ τάξαι λοιπὸν καὶ διαίτησον.

ζ'

Ἴωάννη Πατρικίω

'Εμέμψω, φίλτατε, τοῦ Ῥοδοφύλλη τὰ γράμματα, καὶ διέσυρας οὐ μόνον αὐτόν, ὃτι τοὺς τῆς Ἐκάβης ἐν αὐτοῖς ἐτριγρόδησε θρηνοῦς, ἀλλ' ἥτιάσω κάμε τὸν γέροντα, πένθει τηλικούτῳ τριγόμενον

1. περὶ Β : περὶ Αα περὶ — παραδειγμάτων Β : μετὰ παραδειγμάτων μετὰ πάντων (ἐκ τοῦ παντὸν) Αα τοῦτο γ'οὖν πολλάκις Β : τοῦτο γοῦν πολλάκις Αα Β. πλὴν δὲ λίγων Β : πλὴν δὲ λίγων ἐκ τοῦ οὐλίγον Αα τοῦθ' ὕπερ Β : τοῦτο Αα δ. κατηγορουμένην Αα : κατηγορουμένην Β τί ΒΑα 6. ὑπόδειγμα Β: ὑπόμνημα Αα.. 7. κατοκνῆσαι Αα : κατόκνησαι 7—11 "Οσα—προεκόπτομεν Β : ἱείποντιν Αα 8. δλινθιακοῖς Β 9. παραπρεσθείσου Β 13. στυγνάζειν Α τόπῳ Β : τρόπῳ Α 15. διαίτησον Β: διαίτησιν Α.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 198α—β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242 (Α) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 345 φ. 143α—144β (Β). Ἐπιγραφὴ Ἴωάννη Πατρικίω Β : Γῶ αὐτῷ Α

16. οοδοφύλη Β : οοδοφύλλου ἄλλῃ χειρὶ Α. 17. ἐκάβης Α : ἐκάβης Β αὐτῆς Α : αὐτῇ Β ἥτιάσω με καὶ τὸν γέροντα Β : ἥτιάσω με καὶ τὸν γέροντα Α 18. τρυχόμενον Β : τρυχόμενον Α γενόμενον Β : γενόμενον ἐκ τοῦ πενομένον Α

καὶ τῆς συμφορᾶς ὅλον γενόμενον Ἰλίην, εἴθ' δὲ 'Ροδοφέλλης εἴτε
ἄλλος τις ἔγραψεν, ἔγραψεν οὐαὶ ἔγραψεν· ἔγιὸς δὲ οὐκ οἶδα. Πῶς
γὰρ ἂν δὲ τοσαύτη συνεχόμενος ἀχλύν καὶ τὸν νοῦν ἀποσυληθεῖς καὶ
χειμῶνος μᾶλλον ὑπὸ τῶν νεφῶν τῆς ἀθυμίας τὸν ἥλιον τοῦ λόγον
ἢ σκοτούμενος καὶ οἴα συναποθανὼν τῷ κειμένῳ; Ποῦ δὲ καὶ λόγον
ἥμιν ἀφῆκεν οὐ τῶν κακῶν 'Ερινύς; Πῶς δὲ καὶ ἐν ἀκμῇ τότε τοῦ
πάθους ἔπαιζον [άν] μᾶλλον οὐ ἐτραγόδιον; Τίνα δὲ καὶ γράφειν
ἔμελον, ἀπολέπας μου καὶ τὰς φρένας; "Ω μοι τῆς ἀπαργορίτορ
μού συμφορᾶς οὐ μοι τῶν ἐπαλλήλων κακῶν. 'Αλλ' εἰ μὲν οὖν μοι
10 θεραπεία τις καὶ ὑπήκοον, ἐκείνοις ἂν ὕσπερ δὲ Κῦρος τὸν θρῆνον
παρέπεμψα. Εἰ δὲ καὶ πόλεις οἵσαν καὶ τείχη μοι, τὰς ἐπάλξεις ἂν
τούτων κατεῖθον καὶ οἴα κόμας ἀπέκεισα, ὕσπερ 'Αλέξανδρος ὁ
Φιλίππου, μᾶλλον δὲ Διὸς πιστευόμενος, ἵνα τὸ πένθος καταστήσω
κοινότερον. Νῦν δὲ τοσοῦτον ἔξεστην, ὡς καὶ αὐτοῖς βασκαίνω τοῖς
15 δένδροις, οὗτι φύει καρποὺς οὐδὲν ἀποβάλλειν συναλγοῦντά μοι τὰ
πέταλα βούλεται. Τούτοις εἰπὲ πῶς οὐ κλαύσωμαι; Σὺ δέ ἐπισκό-
πτεις ἄρα καὶ εἰς τὸν Δαυὶδ τοῖς θρεστιν ἐπαρώμενον Σαοὺλ καὶ τὸν
'Ιωνάθαν θρηνοῦντα καὶ καταμωκήσῃ Θριήνους γράφοντος ἄλλον
καὶ λαὸν πενθοῦντος παράνομον. "Ω τῆς ἀπαθείας, μᾶλλον δέ τῆς
οὐ συμπαθείας. Οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ οὖν ἱππότα Ηἱλεύς,

Ἐίπεν δὲν τις,

γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα;

1. ροδοφύλλης Α: ὁφύλλης Β 2. ἄλλος Α : ἄλλος Β ἔγραψεν
ἔγραψεν οἴα ἔγραψεν Β: ἔγραψεν Λ ἢν Α : λείπει Β. 4. ὑπὸ Λ :
ἀπὸ Β λόγον ἥμιν Β: 5. λόγον ἥμιν Α ἔρινύς Β: ἔριννύς Α, ἢν
προσέθηκα: λείπει ΒΛ. 9. (δις) ὥριοι Β: ὥριη Α μοι Λ: λείπει Β
10. τίς ΒΑ 13. πιστευόμενος Β: πιστεβόμενος Α καταστήσω Β:
καταστήσῃ Α. 14. 'Εξέστην δῶς Β: ἔξεστι Α 15. οὐδὲν ἀποβάλλειν Β:
οὐδαποβάλλειν Α 16. πέτηλα Β πέταλα Α τούτοις Β: τούτοις ἐκ
τοῦ τοῦτος Α κλαύσωμαι Β: κλαύσωμαι Α ἐπισκόπτεις Β: ἐπισκό-
πτεις Α

18. ἄλλου ΒΑ : γραπτέον ἄλλως; Οὐκ ἄρα κτλ. "Ομήρ. 'Ιλιάδ.
Π. 33. 20. σοὶ Α: σὺ Β 22. δέ σε τίκτε ἔγραψα καὶθ' "Ομηρον:
δέ σε ἔτικτε Α. δ' ἐς ἐστίκτε Β. μὲ Β : μοι Α

"Εα με λοιπόν, εἴα κόπτεσθαι τὸν υἱόν, δὸν καὶ πρὸ τῶν πλακῶν
ἡ σύνεσις πατρίκιον ἀνεκήρυξτε καὶ πρὸ τῆς χειροτονίας ἐμαρτύρει
τὸ φρόνημα. Σοῦ καὶ τὸ μέγα τῆς ἀρετῆς, ὡς ἔοικεν, ἢ τύχη σκο-
ποῦσα τῷ τοῦ Διός Ἡρακλεῖ βούλεται παραβάλλειν καὶ δυσχερεῖς
δ ὅποιπερ ἀνὴρ στέλλῃ καὶ τὰ δεινὰ διαλύεται καὶ πρεσβεύεις ἐν ἀπο-
ρίᾳ κανὸν οὐκ ἐν ἀνθηρῷ τῷ χιτῶνι καὶ οἰκονομεῖς διδοὺς χεῖρα τοῖς
πίπτουσιν, αἰτονούντων ἐτέρων, καὶ ἵκανοις ἐν οἷς ἵκανῶσαι δεῖ καὶ
τῶν καθηγουμένων ἐπηρεάζει ἀσθένεια καὶ πᾶσι πάντα γίνη, καθὼς
τὸν Ἀλκιβιάδην ἴστοροῦσιν οἱ λόγοι, μᾶλλον δὲ καὶ τὸν χαμαιλέοντα
10 πρὸς πᾶσαν πλὴν τοῦ λευκοῦ μεταβαλλόμενον χρόαν. 'Ως εὔκαιρον
εἶπεν ὁ Λαέρτου πρὸς τὸν Θέτιδος:

σεϊο δ' Ἀχιλλεῦ,

οὐ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὅπισσω.

Πρὸν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν Ἰσα θεοῖσιν,

16 δέ τε βασιλεῖ μεσιτεύων εὐεργέτης ἐγίνου τοῖς χρήζουσι·

νῦν αὗτε μέγα κρατέεις

ἐνθάδ' ἐνὶν

οἰκονομῶν τε τὰ δέοντα.

Τῷ μή τι θανὼν ἀκαχίζεν, βασιλεῦ.

20 Καὶ γὰρ δυστυχεῖν δοκῶν εὔτυχεῖς καὶ πολιτεύῃς στυγνὸν ἀμπε-
χόμενος ἐνδυμα. Τοῦτο μὲν γὰρ ὁ φιλόνος, ἢ δ' ἀρετή σοι περιποι-
εῖται τὰ κρείττονα. 'Ως ἔγωγε καὶ πάλιν βασκαῖνον δύμα φοβοῦμαι,
κανὸν ἡς σοφὸς κυβερνήτης, κανὸν Θεμιστοκλέους σοφώτερος, δῆς μετὰ

2. πατρίκιον B : πατρικὸν A. 3. σοῦ καὶ B : σοὶ δὲ A. 4. τῷ
τοῦ B : καὶ τῷ A παραβάλλειν—διαλύεται B : λείπουσιν A. 5.
στέλλῃ B: στέλλει A. πρεσβεύεις B: πρεσβέβεις A. 6. ἐν θηρῷ B.
ἐν ἀκανθηρῷ A. 7. πίπτοισιν B: τάττουσιν A. 8. ἐπηρεάζει B:
ἐπηρεάζη A 10. λευκοῦ B : λεκοῦ A χρόαν A : χροίαν B.
'Ως εὔκαιρον—ἀκαχίζεν 'Αχιλλεῦ B : λείπουσιν A. σεϊο
δ' 'Αχιλλεῦ κτλ. 'Ομήρ. 'Οδύσσ. Ω, 482 κ. ἐ. 14. Ἰσα ἔγραψα
καθ' "Ομηρον Ἰσα B. 15. ἐγίνου ἔγραψα : ἐγ ἐνου B 20. πολι-
τεύῃ B : πολιτέβει A. ἀμπεχόμενος B : αμπεχόμενος A. 21. σοῦ ἐν
τῷ καιμένῳ, ἐν δὲ τῇ ὥκῃ σοι B. σου A. 21. περιποεῖται B: περιποι-
εῖται ἐκ τοῦ περιποιῆται A.

Πέρσας ἔκείνους καὶ τὰ περὶ Σέρβην καὶ Μαρδόνιον τρόπαια φθόνῳ
σόβιούμενος τῆς ἐνεγκαμένης ἡλαύνετο. Πλὴν εὔτύχει μοι καὶ θερά-
πευτε τοὺς κρατοῦντας ώς αὖν, εἰ μὲν δυνατόν, καὶ θεῷ, εἰ δὲ μὴ καν
αὐτοῖς ἀρέσῃς δραπετεύων τὰ σκάνδαλα. Ἐρρωσο.

η'

Τῷ αὐτῷ

5 Τί καὶ νεκροὺς ἐγείρειν πειρᾶ καὶ σιωπῶν ἀναγκάζεις τοὺς ἀγα-
πῶντάς σε καθάπερ ἐκ τάφου τῆς ἀθυμίας λαλεῖν καὶ τῷ πρὸς σὲ
πόθῳ βιαζομένους κινεῖν· χεῖρα θανοῦσαν ἥδη ταῖς συμφοραῖς;
Τάχα που τῆς σῆς ἐστί καὶ τοῦτο μηχανῆς, καὶ γράφειν οὐ θέλεις, ἀλλὰ
σιγᾶς, οὐδὲν ζῶμεν καὶ δσονήμων τέθνηκεν ἐξελέγξης τοῖς γράμμασιν.
10 Ἐγὼ δὲ καὶ τῶν φιλτάτων ἀπορράγεις καὶ τῷ γήρᾳ καμφθεὶς καὶ παρει-
μένος τοῖς νόσοις καὶ ταῖς συμφοραῖς πιεζόμενος ἅπαντα στέργω
καὶ ταῖς ἀλγηδόσιν ἐγκαρτερῶ. Τὸ δὲ σοῦ κεχωρίσθαι καὶ μὴ συνε-
χῶς σοι καθομιλεῖν καὶ λαλεῖν οὔτε φέρω, οὔτε καρτερεῖν ὑπομένω,
ἀλλ', εἰ καὶ τὸ θανεῖν ἐπιστῆ, σιγᾶν οὐκ ἀνέξομαι, οὐδὲ λίθος εἴρξει
15 γλῶσσαν εἰωθυῖαν πλήκτρῳ τῆς ἀγάπης σεμνύσεσθαι. 'Ἄλλ.' οὗτον
ἀρκεῖ τοῖς πρὸς τάφον πέμπουσι προσειπεῖν, τοσοῦτον εἴ μοι περι-
λειφθῆ πρὸς γραφήν, ἔχω τὸ πᾶν καὶ τὸ ποθούμενον ἀφωσίωμαι,
καὶ γραφή μοι, φίλος, γραφή κατὰ σοῦ καὶ κριτήριον καὶ νόμων
ἀνάπτυξις καὶ ζημία καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα, καὶ πίστεων καὶ μαρ-

2. εὔτύχει μοι B: χαιμοὶ A. 3. θεράπευτε εἰ μὲν
A: ἡμεν B. 4. δραπετεύων B: δραπετέβων A. ἔρρωσο B: λείπει A.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 199 α—β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
Msc. 244 (A) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 144 β
145 β (B).

5. ἀγαπῶντάς B: ἀγαπῶντας A. 7. κινεῖν A: κινεῖς B. 9.
ἐξελέγξης A: ἐξελέγξεις B 10. γήρα A: γῆρα B. 11. στέργω BA
12. καὶ A: καν B. 13. καθομιλεῖν καὶ A: λείπουσι B. λαλεῖν B: λαχεῖν
A φέρω A: φέρειν B 14. ἀλλ' εἰ B: εἰ δὲ A. 9. εἴρξει B: ἔξει
15. σεμνύνεσθαι B: σεμνήνεσθαι A. 17. περιλειφθῆ B. περιληφθῆ A.
καὶ γραφή A: καὶ γραφῆ B. 18. καὶ κριτήριον καὶ νόμων ἀνάπτυ-
ξις B; νόμων ἀνάπτυξις (ἐκ τοῦ ἀνάπτηξις καὶ κριτήριον (ἐκ τοῦ κρητή-
ριον) A. 19. πίστεων B: πίστεως A.

τίρων οὐ χρεία, τῶν πεπραγμένων αὐτῶν μοι παριστάντων τὸν ἔλεγχον. Ἡ πάτησας ἡμᾶς, ἡ πάτησις, φίλος, παρεῖναι μηνύσας, ἐκαινοτόμησας τοσοῦτον ὅσον εἰκὸς ἦν τὸν τοιοῦτον ὑποδεξόμενον φίλον παρασκευασθῆναι πρὸς τὴν ἀπάντησιν. Ἐφθάσῃ τὰ πάντα, γέγονεν ἄχρηστα πάπερος, ὡς ἔοικεν, ἐλπίσιν ἥρανίσθη κεναῖς. Πῶς οὖν διαφεύξῃ τὸν κίνδυνον, πῶς διαδράσεις τὴν ὁφειλήν, πῶς πρὸς τὴν ἀπάτην ἀπαντήσεις, οὐ περιλευρθείστης σοι πρὸς ἀπολογίαν προφά σεως; Οὐδὲ γάρ ἀνέξομαι ὁ ητορείας καὶ σοφιστικῆς πιθανότητος. **Ἐν** ἀντὶ τὸν ἤδη σοι περιλέλειπται, εἰ σαυτὸν ἡμῖν φέρων ἐγχειρίσεις **10** καὶ πράγματι πείσεις ὡς οὐ διέψευσαι, καὶ ὁψὲ καὶ βραδύ, πλὴν ἀλλ' ἀπίγνητας. "Ερρώσο.

· 8 ·

Ιωάννη πατρικίω τῷ αὐτῷ.

Γῆρας καὶ τὰ τοῦ γήρως συμπτώματα, θέρους ἕρα καὶ τὰ τῷ θέρει συντρέχοντα καὶ πολέμια τοῦ γήρως τῆς ἀπολογίας εἰσὶ τῆς **15** ἡμετέρας. Σοὶ δὲ τάχα πρὸς ἀπολογίαν ἀρκέσει πολιὰ βασιεῖα, ἀδυναμία, ἀπορία καὶ τὸ παρειμένον ἐκ νόσων σινατίου, οἵς ἔρεισθεὶς διαφεύξῃ μου τὴν γραφήν. "Ωκνησας ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, οὐ μενοῦν γε κατηγορήσω καὶ σάλπιγγος γεγωνότερον ἐπ' ὅρους ἀναβὰς ὑψηλοῦ καταβοήσομαι τῆς ορφινούματος, τῆς περὶ τὴν φιλίαν ψυχρότητος.

1. χρεῖα B: χρεῖαν ἐκ τοῦ χρεῖαν A: παριστάντων A: παριστώντων B: 4. παρασκευασθῆναι B: παρασκεύασθῆναι A: 4. ἀπάντησιν B: ἀπάντησιν A: 5. γέγονεν A: ἔμεινεν A: ἥρανίσθη A: ἔρανίσθη B: 7. ἀπάτην B: ἀπάντησιν A: 9. σαυτὸν A: σάυτὸν B: 12. ἔρρωσο A: λείπει B.

Περιλαμβάνεται ἐν τῷ φ. 199β—200α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος **242** A καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 145β—146α.

'Επιγραφή : 'Ιωάννη Πατρικίω τῷ αὐτῷ B: Πρὸς τὸν πρωτοασηκοήτη A: 13. Γῆρας A: Γήρας B: 14. ἀπολογίας B: ἀπηλογίας A: 16. παρειμένον ἐκ νόσων B: παρημένον ἐν νόσῳ A: ἔρεισθεὶς B: ἔρεισθεὶς A: 17. ὥκνησας A: ὥκνήσας B: μενοῦν γε BA 18. γεγωνότερον B γεγονότερον A: 19. καταβοήσομαι B: καταβήσομαι A: τὴν A: λείπει B

Στέντορος ζητήσω φανήν, αὐδίγησο μεῖζον ἄλλων πεντάκοντα, γηὶ
ψιμαι, κατεγκαλέσω, τὴν ὑπ' οὐρανὸν προιωπίκοιν τῶν ἔμῶν λό-
γων ποιήσομαι. Τί γὰρ οὐκ ἀληθεύων φανήσομαι; φείσομαι δὲ
ποίων ὁμημάτων, τίνα δὲ διασυρμὸν καταλίπω, τίς δέ μου Λημοσιθέ-
5 νης ἐν τούτῳ τῷ μέρει μείζων ἢ Αἰσχίνης γενήσεται; Πῶς γὰρ ἂν
ἴτηται λοιπὸν ἐν φρονδᾷ καθημένους ἐπισκέψασθαι ἐνθ' ὑφορᾶται
καὶ δέος πολλάκις ὃ μηδὲ τοὺς ἐν ὅρει διαιτωμένους πρόφρων γε-
νόμενος κατιδεῖν; 'Αλλὰ τούτων μὲν ἄλις, ἀπειλήσω δέ τοι ὥδε.
Σιγήν ἀπὸ τοῦ νῦν, φίλος, ἀσκίσω, τὴν γλῶσσαν πεδίσω μὴ γράμ-
10 μασι μηδὲ λόγοις αὐτοῖς μέχοι καὶ τελειτῆς ὅμιλησαι σοι.

Θεοφάνει Πρωτοβεστιαριώ.

Δύο πολιτευόμενος παρέτρεχον ἀναγινωσκόμενα, τὸ «Ἐπάγνωθι
ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις» τοῦ Σολομῶντος «καὶ ἐπὶ λί-
ξεων πόλεων περιπατεῖς» καὶ τὸ «Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ταῦτα
πάντα» τοῦ Ἀποστόλου παράγγελμα. Λιὸν καὶ τοιῷδε περιπέπτων
15 πτώματι, καὶ δυστυχοῦμεν ἀπέραντα ἢ οὔτε εὐτυχήσαμεν. Οὕτε γὰρ
ἔμαυτόν, τὸν Θηβαϊον Ἐπαμεινώνδαν ζηλώσας, συνέπειλα, οὕτε τὸν
Κορίνθιον Τιμολέοντα, πάντα τῇ τύχῃ τὰ καθ' αὐτὸν ἀναφέροντα.
Διὸ καὶ ως δὲ Κόνωνος εἰκότως ἐπαθον παιᾶς, ὑποκνίσας τὸν δαι-
μονο. Οὕτειρον οὖν, ἡ συνήθης πρὸς οἰκτιῷμοὺς καὶ ἀγαθὴ ψυχή,
20 τὸν τοῦ οἰκτείροντος ἀμοιδοῦντα παντάπαιπι καὶ τὴν τοῦ βασιλέως
ῶς οἴδας γνώμην ἡμῖν εὑμενῆ παρασκεύασον. Ἔρρωσο.

1. στέντωρος ΒΑ. 2. πρὸς ὑπήκοον ΒΑ. 3. ἀληθεύων Β
ἀληθέβων Α. φανήσομαι Α : φανήσω Β. 4. ἀν ἔτηταις λοι-
πὸν ἐν φρονδᾷ καθημένους Α. ἔτηταις ἐν φρονδᾷ καθημένους
λοιπὸν Β. 5. ἐνθ' Η : ἐνθα Α. ὑφορᾶται καὶ δέος Β :
7. καὶ δέος ἐφορᾶται (ἐκ τοῦ ὑφορεῖται) Α μηδὲ τοὺς ἐν ὅρει Β :
μὴ Α. 8. κατιδεῖν Α : κατ' ἵδεῖν Β. τούτων Β τοῦτο Α. ὥδε
Β : ὥδε Α. 9. γλῶσσαν Β γλώτταν Α 10. μηδὲ Β : μήδε Α.
ὅμιλησαι Β : ὅμιλησαι Α.

ι'. Περιλαμβάνεται ἐν φ 146α—β τοῦ Οξωνιακοῦ κώδικος Misc.

242. 16. ἐπαμεινόγδα. 17. κατ' αὐτόν.

ια'

Λέοντι.

Οὗτε τὸν εὐεργέτην ἐπαινῶ τῆς οἰκείας εὐεργεσίας ἀναιμιμνήσκοντα, οὕτε τὸν εὖ παθόντα καὶ λελησμένον ἀνθρωπον ἥγοῦμαι χρηστόν. Τὸ μὲν γάρ μικροψυχίας, τὸ δ' ἀβελτερίας ἐστίν. 'Αλλὰ χρὴ τὸν μὲν τῆς ἀγαθοεργίας λήθην ἔχειν εὐθύς, τὸν δ' εὖ παθόντα
 5 παρὰ πάντα μεμνῆσθαι τὸν χρόνον. 'Ημεῖς δ', οὐκ ἔχοντες διτοῦν πρὸς ισχύν, ἵνα καὶ τοὺς φίλους εὐεργετήσωμεν, τέως τὴν εἰλικρινῆ πρὸς τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐπεδειξάμεθα σχέσιν. Οἱ δὲ τοσοῦτον
 καὶ αὐτῆς καὶ ἡμῶν ἐπελάθοντο, ὡς ἀγνοεῖν καὶ τοὺς ἡμῖν διαφέροντας, καὶ ἔκόντες αὐτοῖς ἐπιπλήττουσι, τὰ καλὰ διαστρέφοντες.

10 Ταῦτα θεός καὶ ὅψεται καὶ δικάσειεν.

ιβ'

Κοσμᾶς μαγίστρῳ

'Ο Λαέρτου παῖς, δοκοῦμητις 'Οδυσσεύς, ὅτε, τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀνέμων ἐξ Αἰόλου λαβών, τῆς κραναῆς σχεδὸν 'Ιθάκης ἐπέβαινεν· οὕτω γάρ αὐτὸν ἐδημιούργησεν "Ομηρος" καὶ τῆς φωνῆς ἥδη τῶν πετεινῶν ἡνωτίζετο, ταῖς τῶν ἑταῖρων ἐπιβουλαῖς ἀποπλαγ-
 15 χθεὶς τῆς πατρίδος ἡλαύνετο, καὶ πάλιν εἶχεν Αἴολος τὸν πολυτλαν ἔκεινον καὶ πολυμήχανον. 'Ημεῖς δὲ καὶ πετεινῶν φωνῆς καὶ κυνῶν ὄλακῆς, ἥδη δὲ καὶ αὐτῶν τῶν φίλων οὕτω πλησίον γενόμενοι καὶ τῆς λαλιᾶς αὐτῶν σχεδὸν ὑπακούοντες, αὐθις ἀπονοστοῦμεν, τῶν

ια'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 146β τοῦ 'Οξωνιακοῦ κώδικος M-isc 242. 3. ἀβελτηρίας.. δ. διτοῦν.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 200β τοῦ 'Οξωνιακοῦ κώδικος M-isc 242 (A) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil 342 φ. 147α—147β (B).

'Ἐπιγραφή: Κοσμᾶς μαγίστρου Β: Τῷ αὐτῷ Α.

12. 'Ιθάκης ἐπέβαινεν Β: οἱ ίθάκις ἐπέβαινε Α. 13. οἴτον—ὅμηρος Β: λείπουσιν Α. 15. ἀποπλαγχθεὶς τῆς Β: ἀποπλαγχθεὶς καὶ Α.
 15—16. καὶ πάλιν—πολυμήχανον Β: λείπουσιν Α. 17. καὶ αὐτῶν τῶν φίλων οὕτω Β: καὶ τῶν φίλων αὐτῶν ἐπὶ Α. 18. λαλιᾶς Β: λαλιᾶς Α
 αὐτῶν Α: λείπει Β.

ποθουμένων καὶ ποθούντων πτερούμενοι, καὶ στέργομεν τόχην
οὕτω κατορχουμένην ἀκορέστως ἡμῶν καὶ χρόνῳ δουλεύομεν καὶ
πράγμασιν εἴκομεν οἵς δάκνεται νοῦς καὶ ψυχὴ κάρτα παθαίνεται
τῆς ἀνάγκης κατεπειγούσις. Αὗτὸς δὲ τὴν ἡμετέραν γλυκυτάτην
γινώσκων στοργήν, ἐπεὶ στέργεις ἡμᾶς, συνεχῶς ἡμῖν ἐπευχόμε-
νος, ἔρρωσο.

ιγ'

'Ιωάννη πατρικίω καὶ μυστικῶ

'Ἐνέτυχόν σου πάλιν τοῖς γυψάμασιν, ἐνέτυχον καὶ γέγονα χαρί-
των ἀνάπλεως. Ἐθαλψιν τὴν ψυχήν, τὸν νοῦν ἐξωπύρησαν κάτω
που νεύσαντα καὶ πρὸς ἀθυμίας κατενεχθέντα βυθόν. Ἐξηρεύξι
10 λόγους ἡδεῖς, καὶ οἵα περ δίψει φλεγόμενον ἀπὸ πλατανίστου
ὅέον μέγα τὸ ἀγλαὸν ἐνεψύρησες ἕδωρ. Ψύχει γὰρ ὥσπερ ἡμᾶς τὰ
σὰ τῶν λόγων ὑδάτια καὶ τὸ κάποιον ἀποκρούει τῆς φλεγμονῆς καὶ
τοῦ Κασταλίας ὁρίζοντος μᾶλλον ἐπιτιν ἡδύτερα ἡπερ τοὺς αὐλοὺς
ώσπερ ὑποκρούει καὶ ὡς ἐκ τρίποδὸς φοιβᾶται σταλάγματα, τὴν
15 ἐλευθερίαν ἐμφαίνοντα. Εἶπον ἀκούσας ἐπι τὰ τοῦ Λαέρτου καὶ
ὅρματα.

Τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα χαίρω;

1. ποθουμένων καὶ Α : λείπουσι Β. 2. κατορχουμένην ἀκο-
ρέστως ἡμῶν Β : κατοργουμένην ἡμῶν ἀκορέστως Α. 3.
δουλεύομεν Β : δουλέβομεν Α. 3. παθαίνεται Β : παθένε-
ται Α. 4. τὴν ἡμετέραν γλυκυτάτην Β: γλυκύτατε τὴν ἡμετέ-
ραν Α. 5. στέργεις Β: στέργειν Α. ἡμῖν Α. ἡμῶν Β. 6. ἔρρωσο
Α: λείπει Β.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 200β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242
(Α) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 147β—148β.

'Ἐπιγραφή : 'Ιωάννη πατρικίω καὶ μυστικῶ Β : 'Ιωάννη πατρι-
κίω Α 9. που Α : ποῦ Β 11. μέγα Α : λείπει Β 12. κάποιον Β:
καῖον Α φλεγμονῆς Β : φλεγμονῆς ψύχει Α 13. μᾶλλον ἐστὶν ΒΑ
ἡπερ ΑΒ 14. ὑποκρούει Β ὑποκρούει Α 15. ἐμφαίνοντα Α :
εὑφραίνονται Β. τὸ τοῦ λαέρτου Β : τὰ λαέρτου Α 17. νύ μοι
ἡμέρη ἔγραφα καθ' Ὁμίλου 'Ιλ. οὖν ἡμέρα ΒΑ θεοὶ Β : θεοὶ

Τάχα γὰρ ἂν οῖα πολύπους ταῖς κοτύναις προσερπύσας συνεδέθην ὡς πέτραι σοι καὶ θείφ μέχρι τέλοις συνίων ἔρωτι χαίρων δτε
θεῖς ἐκέλευσεν ἐξεδήμησα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τοίτων ἀλις. Τῆς δὲ ὁργας ἔχω τὴν εὐεργεσίαν ἀνάγραπτον καὶ σύμβολον γρηστόν, ὡς, εἰ
5 μειζόνων ἐδείμημεν, οὐκ' ἵν ισχύοντος ἡστοχήσαμεν. Τοσοῦτον ἔργον
ἡ πρὸς ἕμας σου στοργή. Τί δὲ πάθιστο διστυχήσας ἐγὼ περὶ
τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τῆς σῆς ἐπάξιον ἀγαθῆς φιγῆς ἵππον οὐκ ἐπιλα-
βόμενος; Ἐκλείπω καὶ αἰσχύνην ὀφλεσκάνω μὰ τὴν ἀλήθειαν.
10 "Οσους γὰρ ἂν ἴμεν ἔξ "Ελλάδος ἐκόμισαν, τὸ μὲν εἶδος μόνον ἵπ-
ποι, τάλλα δ' ὅνων οὐκ ἀμείνους δοκοῦσί μοι καὶ μάλισθ' δταν ἀνα-
τυπωθῆ μοι τὰ τῶν σῶν ἵππων κάλλη καὶ τὰ κινήματα, πρὸς δὲ
τούτοις τὸ σὸν τῆς δόξης καὶ ἡ εὐπρέπεια καὶ ὃ ἐν ἡμῖν τῆς ἀγάπης
πηγ πνεύσεις. Ταῦτα πάντα συστέλλει με καὶ ἐρυθριᾶν ποιεῖ ἵππά-
ριον πέμψειν οὐχ' ἵππον. Πλὴν τολμήσωμεν φέρειν, εἰδότες τὴν ἀγά-
15 πηγ καὶ ταῦτα πρὸς γὰρ τὸν πόθον εἰκὸς ἀποσκοπήσαντα τὸ δυνα-
τὸν φίλον δόξαι, τὸ κρείττον ἀπομιμούμενον.

ιδ'

Κωνσταντίνῳ τῷ Κόμβῳ

"Ω Ζεῦ τεράστιε, τί τοῦτο; Πολλοὶς ἥδη μετὰ λικάβαντας οῖα
νεκρῶν κευθυμῶνας καὶ σκότου πύλας λιπόν ἀπαλλῆ παρ' ἐλπίδας
Α ἢ B : ἢ A χαίρω B : λείπει A 2. συνίων B νοῦν A 3.
θεὸς B : διθεὸς A 3—4 τῆς δὲ ρόγας B : λείποντιν Λ εὐεργεσίαν
B : ἐβεργεσίαν A 4. σύμβολον B: σύμβουλον Λ 5. ισχύοντος A:
ισχυρόντος B 6. δὲ A : δαί B 8. ἐκλείπω B : λείπει A 9.
ὅσους μοι καὶ B : λείπουσι A 10. τάλλα B : οκοῦσι A μά-
λισθ' B : μάλιστα A δταν Λ: δτ' ἄν B 13. ἐρυθριᾶν B : ἐρυ-
θριᾶν Λ 14. ἵππάριον—ταῦτα B : λείπουσιν A 15. τὸ δυνατὸν
B : λείπουσιν A 16. δόξαι B: δόξαι Λ ἀπομιμούμενον A: ἀπο-
μιμούμενοι B.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 201 τοῦ 'Οξωνικοῦ κώδικος Misc. 242
(A) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342, φ. 148β—149α (B).

'Ἐπιγραφή: Κωνσταντίνῳ τῷ κόμβῳ B: ἀσηκρῆτις τῷ κόμπῳ A.
17. "Ω B λείπει A. μετὰ B: λείπει A. 18. νεκρῶν κευθυμῶνας πρβλ.
Εὐριπ. Ἐκάβ. ἐλπίδας B: ἐλπίδη A.

ἥμᾶς καὶ Κόμβον ἀνωνύμως ἐπόντος τοῦ Κρατερόχειρος μικροῦ κα-
τεπλάγημεν τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος. Οὐδὲ γὰρ ἔδοκοῦμεν λοι-
πὸν σ' ἔτι βιοῦν, ἐπεὶ παντελῶς ἥμῶν ἀπορραγεῖς ἐμακρύνθης καὶ
τῷ σώματι καὶ τοῖς πράγμασιν. Ἡράκλεις τῶν κακῶν ἐμοὶ καὶ τοῦ
5 ἀτυχήματος ὅσοις κακοῖς ἐπήντλησε τὸ δαιμόνιον. Τοὺς δύο
μου φωταγωγοὺς ἀπεγλαύκωσε, δύο τῆς ψυχῆς μυκτῆρας ἐπήρωσε,
διε¹ δὲ τὸν ἀέρα διέπνεον, διε² δὲ τὴν ζωτικὴν ὁσφραινόμιην πνοήν, τῶν
τέκνων ἐστέρησεν, ἱλλοτρίωσε τῶν ἐγγύν, τῶν φίλων ἐμάρυνε, γα-
10 ὄλοφόν με γήδιον ἀήθη θεραπεύειν ἡγάγκασε, κυκλικὴν φορὰν ὀπι-
πεύοντα καὶ εὐκρασίας δέρων καὶ γῆς εὐκαρπίαν καραδοκοῦνθ', ἃ
μὴ μεμάθηκα πρότερον. Ὡ δαῖμον, οἶν βίον ἀττάσεις δόμων,
εἴπεν ἀν τις γινή Φρύξ. Καί μοι δοκεῖς οὖν χρημάτων οἴστις τις Πρια-
μίδης γεγονώς παρανάλωμα καὶ παρ' ἀκτὰς χερρονησίας πλακὸς κεί-
μενος ἐπιφοίνεσθαι, ἀλλὰ χρημάτων ὅλκιν ἐπαγόμενος ἐκ τῶν ἐσχά-
15 των που πρὸς τὰς βασιλείους κομίζειν αὐλάς, ταῦτα μὲν οὔτως ἢ
ἄλλως ἐρανισάμενος, ἀλυσιτελῶς. δ' οἵμαι καὶ σπιλοῦντά σου τὴν
ψυχήν. Πλὴν εὐτύχει μοι λοιπὸν καὶ θεράπευε τοὺς κρατοῦντας οὔ-
τως μὲν ἢ οὔτως, πλὴν ὅμως θεράπευε, καὶ ἥμᾶς οἰς δύνασαι πα-
ρακάλει, σὲ μᾶλλον καὶ ποθοῦντας καὶ στέργοντας. Οὐδὲ γὰρ πλέον
20 ὁ καιρὸς ἐπιστέλλειν μοι δίδωσιν. "Ερρωσο.

ιε'

Ιωάννη Πατρικίω

"Εσκωψας εἰς τὴν "Ἐρμωτοῦ, διέβαλες ἥμῶν τὴν παράκλησιν,

1. κόμβον B: κόμπον A. καρτερόχειρος B: κρατερό-
χειρος A. 2. τῷ παραδόξῳ—ἔδοκοῦμεν B: λείπουσιν A. 2.—3.
λοιπὸν σ' ἔτι B: λοιπόν, ἔτι A. 4. πράγμασιν BA: γρα-
πτέον γράμμασιν; 6. ἀπεγλαύκωσε B: ἀπεγλεύκωσε A.
9. γαιόλοφόν B: γεώλοφόν A. Θεραπεύειν B: θεραπέβειν A.
10. ὀπιπεύοντα ἔγραψα ὀπιπεύοντα B: ὀπιπέβοντα A. 11—16

*Ω δαῖμον—ψυχὴν B: λείπουσιν A 11. ἀττάσεις πρβλ. Σοφοκλ.
Αἴαντα στ. 515. 13. χερρονησίας πλακὸς Πρβλ. Εὐριπ. Ἐκάβ.
στ. 8. 17. Θεράπευε B : Θεράπεβε A. 18. ὅμως B: λείπει A.
19. οὔδε B: οὖν A. 20. ἔρρωσο B : λείπει A.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 149α—150α τοῦ κώδικος Βιέννης 342.
21. (καὶ κατωτέρῳ διε²) ἔρμωτὸν διέβαλλες.

τὴν παραμυθίαν ἀπήμβλυνας καὶ ψόγον ἐξυφάνας αὐτάρκη πολλοῖς ἔγκωμοις τὸν Μυσίας "Ολυμπον ἐστεφάνωσας. 'Αλλ' ὡς τῶν ἐμοὶ ποθεινῶν ποθεινότατε καὶ τῆς ψυχῆς συνήθης παράκλησις, πῶς μέλιτος τοῖς ἀγνοοῦσιν εἰπεῖν δυνηθῶ τὴν ἥδυτητα ἢ φωτὸς φύσιν
 5 διδάξω τοὺς οὐκ εἰδότας αὐγὴν ἢ χρωμάτων διάκρισιν τοὺς ὄψιν οὐκ ἔχοντας; 'Εγὼ δέ, καὶ τὸν "Ολυμπον καλῶς εἰδὼς καὶ τὴν "Ἐρμωτὸν ἐπιστάμενος, πλεονεκτοῦσαν αὐτὴν ἐν ἀπασιν εὑρίσκω τὸν "Ολυμπον. 'Ο μὲν γὰρ περὶ αὐτὴν ἀηδὸν καθ' ὃ τῷ τοῦ Ἑλλησπόντου
 10 κλίματι πρόσεστι καθέστηκεν εὔκρατος. Πέρας γάρ, ὡς ἔστιν, ἐστὶ τῶν βιορείων, καὶ ἀραιοῦται τὸ δριμὺ τῆς ψύξεως καὶ ἀπότομον,
 ἀντιπνεόμενόν πως καὶ ἐκδιδοῦν τῇ τῶν νοτίων πνευμάτων θερμότητι, ὡς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων οὖσα μεταίχμιον, εὐχράτους τὰς μεταβολὰς τῶν ὁρῶν καὶ ἥδυπνόους τὰς αὔρας αληροῦται τε καὶ προφέρεται, τὸν δὲ χειμῶνα μαλαθακώτερον καὶ τὸ θέρος οὐκ αἰθαλόεν,
 15 τὸ δὲ λοιπὸν τῶν καιρῶν εὐήμερον ἔχει καὶ ὑγιέστατον, ὕδασί τ'
 ἀενάοις διαυγέσι τε καὶ ψυχροῖς ὑπάρχει κατάρρευτος ἀφθονίᾳ τε πάντων κομῷ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν δένδρων καρποῖς ὁραΐζεται, ἀκταῖς τε καὶ λιμέσιν ἀγάλλεται καὶ ἴχθυών θύρᾳ πλουτεῖ. Καὶ τὶ δεῖ πλέον ὅπερ ἐκφράζοντας ὕρους ἐπιστολῆς ὑπερίπτασθαι: 'Αλέξανδρος ὁ Φιλίππου, κατὰ τῆς Ἀσίας ἐλαύνων, τὸ εὐφυές τοῦ
 20 χωρίου κατιδών, αὗθις τὴν οἰκείαν ναῦν καθώρμισε καὶ τὸ στράτευμα, 'Αλέξανδρος ἐκεῖνος δὲ μηδὲν ἀβούλητον πράττων μηδ' ἀβασάνιστον. 'Ο δὲ σὸς "Ολυμπος, φίλτατε, οὐδὲν' αὐτός ἐστιν δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς θεῶν ἔδος καλούμενός, ἀλλ' "Ολυμπος ἐκεῖνός ἐστιν
 25 δὲ Θετταλὸς ἀληθῶς, οὐ κατὰ νῶτα τὴν "Οσσαν δέ καὶ Πήλιον λέγουσιν ἐπιθεῖναι σπεύδοντας, ὡς φασι, τοὺς Ἀλωέως νίεῖς εἰς οὐρανὸν ἐθίλειν ἐλθεῖν· ὡς, εἴγε μὴ τῇ θεοπτίᾳ τῶν μοναστῶν δὲ Μυσίας "Ολυμπος ἐσεμνύνετο, "Ασκορης δὲν ἦν δυξπαθέστερος. "Ἐν μόνον δήπου θεοντας τὴν "Ἐρμωτὸν στυγερόν, ἢ καθ' ἡμᾶς δυ³⁰ στυχία καὶ ἡ τῶν ἐμῶν συμφορῶν ἀμετρία, οἵς καὶ σκοτοῦται καὶ πάσης εὐδοξίας. ἀντίθετον ἔχει τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν. Οὐ γὰρ ἥρκεσέ

- 1. ἐξυφάνας.
- 8. τῷ δι' ἐλλησπόντου.
- 9. πρόσεστι.
- 10. ἀλαιοῦται.
- 12. μεταίγμιον
- 14. αἰθαλῶεν.
- 16. ἀεννάοις.
- 21. Κατιδών.
- 22. μηδέν.
- 24. ἐκεῖνος ἐστὶν
- 25. ὕσσαν
- 26. ὡς φασὶ ἀλωέως

μου τῶν κακῶν ἡ πληθύς, οὐδὲ τοῦ καθ' ἡμῶν φιλόνον τὸ δαιμόνιον κατενάρχησεν, ἀλλ' ἡδη μετὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ καλοῦ καὶ τὸν κάλλιστον ἀπέβαλον ἀδελφόν. Ἡράκλεις τῆς ἐπαλληλίας. Εἰς χρόνος τοὺς δύο μου φωταγωγοὺς ἀπεγλαύκωσε. Πῶς ζήσομαι; ποῖον τράπωμαι; τίνα λίνσιν εὔροιμι τῶν δεινῶν; Μὰ τοὺς οἰχομένους ἔξαπορῶ, γεγονώς ἡμιθνής· καὶ ζῶν γὰρ οὐκ εἰμὶ καὶ τὸν "Ἄδην ἀδικῶ, μὴ χωρῶν πρὸς αὐτόν. "Ερρωσο.

ι-

·Ιωάννη τῇ αὐτῷ

Πάλιν ἡδη τὸ γλυκὺ τοῦτο καὶ φαιδρὸν ἐφέστηκεν ἔαρ καὶ τῶν αὐτοῦ χαρίτων τὴν ὑφίλιον ἐπληψε, καὶ οἵα τινος δυζιενοῦς τοῦ 10 χειμῶνος ἀπαλλαγέντες ἄνθρωποι ἦδυ τε καὶ τερπνὸν ἐαρίζουσι καὶ τῶν χαρίτων αὐτοῦ φιλοτίμως μεταλαμβάνουσιν ἀππάζονται τε τὸ ἔαρ καὶ τούτου τῆς ἡδονῆς ἐπαισθάνονται. Ἡμῖν δὲ τὸ δαιμόνιον, κάρτα βασκαῖνον, οἶάπερ ἐκ περιτροπῆς καὶ τὸ ἔαρ παραπλήσιον χειμῶνι καὶ αὐτὸν ἔκεινον πικρότερον καὶ τοὺς ἄλλους καιροὺς δρι- 15 μυτέρους ἔργαζεται καὶ συμφοραῖς ἐπαλλήλοις καὶ θλίψεις καταψύχον ἡμῶν τὸ θερμὸν ἔξιστισι νοῦ καὶ αἰσθήσεως, αὐτὰς ὥςπερ καὶ τὰς ἐνεργείας ἀμβλύνον. Τὰς μὲν γὰρ δεινὰς ἡμῶν καὶ πέρα δεινῶν ἔκείνας καὶ λέγειν οὐδὲ φιρητὰς συμφοράς ὡς εἰδότι λαλεῖν ὅχληρὸν ἡγησάμενος σιωπῶ, τῶν φιλτάτων, λέγω, τὴν στέρησιν, τοὺς 20 ἡμετέρους κινδύνους καὶ τὰς καινοτομίας καὶ τὴν ἄλλην κάκωσιν, οὐχ ἵνα μείζονα τοῦ πάθους τὴν τούτων ὑπόνοιαν καταστήσωμαι, οὐδ' ἵνα μέγα καὶ γοερὸν τραγῳδῆσωμαι· τίγα γάρ ἔχει τέρψιν θρηνος πλαττόμενος; ἀλλ' ἵν' ὅσοις με κακοῖς τὸ βασκαῖνον ἐπίγντλησε καὶ κατεβάπτισεν ἢ μοῖρα φιλοῦντι λέγων ἐν ἡδονῇ γένωμαι καὶ τὸν 25 φλοιγμὸν ἔξαγγέλλων διαχυθῶ τὴν ψυχήν. Διαπνεῖ γὰρ ὥςπερ τὸ πάθος τοῖς στέργονταις ἐκλαλούμενον.

3. ἀπέβαλλον 6. ἔξαπορῶ.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 151α—152α τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. 342. 9. αὐτοῦ 10. ἡδὺ τὲ 11. μεταλαμβάνουσι.

15—16. καταψύχον 17. ἀμβλύνον 21. καταστήσομαι 24. γένομαι.

Νῦν δὲ πάλιν τοῖς μὲν ἄλλοις ἔστι τε τὸ ἔαρ καὶ εἶναι δοκεῖ
ἔαρ, ἐλθὸν καὶ φαινόμενον. Ὅτι δὲ τὰς συνήθεις ὕσπερ αὐτῷ συνει-
σφέρον ὁδύνας καινοτέροις ἡμᾶς κατέπληξε πράγμασι καὶ διέζευξε
καὶ ἀπέσπασε κηδεοτῶν οὗτων καλῶν καὶ παρ' ἡμῖν στροφούντων, ώς
5 εἴ τις ψυχὴν ἀποσπάσει σώματος. Φεῦ μοι τῆς ἀλγηδόνος
καὶ τοῦ τολμίματος οὐ μόνον γὰρ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἔκείνους
ἀπ' ἄλληλων χωρίζει. Ναί, μὰ τὴν τοιαύτην βίαν καὶ τὸν καινὸν χω-
ρισμόν, ὃν οἵ τα τοιαῦτα τολμῶντες ὑφίστανται. Καὶ θρηνοῦμεν καὶ
τὴν ἔκείνων διάζευξιν ὕσπερ καὶ τὴν τοῦ γαμβροῦ καὶ ἀδελφοῦ τε-
10 λευτήν. Οὐ τούτοις καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις κακοῖς ἐνοχλούμεθα,
ὃν πάντων εἴης ἐλθών μοι παραψυχή τε καὶ παρατύθιον. Ὅσπερ
γάρ δι' αὐτοὺς τοὺς νῦν ἡμῶν ἀποστάντας, οὗτω καὶ διὰ σὲ πλέον
ἐνταυθοῖ παραγέγονα, ἵνα σε τιχὸν καὶ ἴδιον καὶ ὅφιθεὶς παρακλη-
θῶ τὴν ψυχήν, μᾶλλον δὲ ἀλλήλους παρακαλέσωμεν.

Ιξ'

Κωνσταντίνῳ τῷ Κόρμβῳ

15 Ἡ μὲν ἡμετέρα τῶν λόγων ἀκμὴ μετὰ τῆς ἥβης παρώχηκε καὶ τὸ
τρύτων κάλλος καὶ μέγεθος τῷ φυσικῷ τοῦ νοῦ παρέδραμε κάλλει,
καὶ λοιπὸν ὁυτίσιν ὕσπερ τῷ χρόνῳ δουλεύοντες ὀκλαῖσουσι περὶ τὰ
καίσια, σχημάτων οὐ μόνον καὶ μεθόδων καὶ τῆς λοιπῆς ἀμοιροῦντες
ἴδεας, ἀλλ' ἥδη καὶ αὐτοῦ τοῦ νοῦ καὶ τῆς κατὰ μέθοδον δεινότητος
20 ἀφελῶς πως μετέχοντες. Ὅτιον τεράστιε, καὶ Τιθωνῷ νοῦς συγ-
γηρῷ καὶ ψυχῇ τέτταγι δουλεύειν τὸ λογικὸν ἐκβιάζεται. Ὅτιον
γων φύλλ' ἀκανθῶν ἀπέλλοιτο καὶ μὴ λίποι, λεπάργων γένος φόρ-
τος καὶ ὁρόπαλον ὃ νεότητα τῶν βροτῶν ἀβασανίστως δίψει προδέ-
δωκε καὶ νῦν ἥβᾳ θήρ (;) ἀποδυομένη τὸ γῆρας ἡμερίους δ' ἀπόλ-
25 λυσιν ἔσθ' ὅτε καὶ παρὰ καιρὸν ἐπερχόμενον καὶ συνέλκον ὅκνον
καὶ ὁμιλίαν καὶ παραίνεσιν. Οἷα καὶ νῦν ἡμῖν, ὃ φιλότης, ἐπή-
γαγε, καὶ καρεροῦμεν δουλεύοντες, σχεδὸν παρειμένοι. Οὕτω που
καὶ Πηλέα τῆς ἀπὸ τῶν πόνων ἔπαυσε φιλοτιμίας ὁ χρόνος καὶ σι-

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 152α—154β τοῦ κώδικος Βιέννης Phil.
342. 20. πῶς 22. φῦλλ' ἐκ τοῦ φῦλ' 23. δίψει 24. ἥβαθηρ.

γῶν κατηγάγκασεν ἡδη γηράσαντα καὶ τὸν Μενοίτιον οἶκοι καιθεῖρε, καὶ Ἀχιλλεὺς νέοι καὶ Πάτροκλος, τίνων πεφύκασι παιδες ἐπιδειξόμενοι, κατὰ τῆς Τροίας σὺν ὅπλοις στρατεύονται. Εἴ δέ ποι καὶ πρὸς ἀγῶνας ἴόγων ἀμιλλάμενος ἄλλοις ὑπὸ συνήθους προσθυμίας ὃ εὗενεχθίσομαι. «Σχέτλιος ἔσῃ, γηραιὲ» τάχ' ἂν ἀκούσας, «σὺ μὲν πόνου οὕποτε λήγεις, ἡσυχάσω. Σὺ δέ μοι σὺν τῷ σῷ καὶ λόγοις καὶ πόλιτεύμαστο χαίροιτε καὶ ἀκράζοιτ' ἀνεψιῷ καὶ τῆς ἡμετέρας μὴ λάβοιτε λήθην ἀγάπης, ἀλλ' εἴ τι φίλον, εἴ τι σωτήριον, εἴ τι χειρὸς ἀριγούσης, εἴ τι δυστυχίαν παραμυθούμενον, εἴ τις εὐπορίᾳ πρὸς Ιωνίαν, δαψιλεύοιτε δυστυχοῦσιν, ἐλαυνόμενοις, πτεινομένοις τῷ θανάτῳ, τῷ σκότει κατὰ πρόθεσιν πειπομένοις.

“Ω βίος καὶ τύχη καὶ δαιμόνιον ἐπήρεια. Καὶ μακρᾶς εὐημερίας λαχόντες, ἀπεράντων κακῶν ἀπολαύσομεν.

φρεῦ τῶν βροτείων (εἰκότως ἔιρη τις). “Ως ἀνώμαλοι τύχαι.

15 Οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν εὐπεριόντι πρὸς θεόν.

ΙΙλὴν οἰδά σου, φιλόιης, καὶ τῆς σῆς οὐ λέληπμαι διαπάντω πρὸς πάντα θεομότητος, ἐπεὶ καὶ ἡμᾶς, νοθεῖς διντας πολλάκις διηγειρας, οἰδά σου τὸ πρὸς ἡμᾶς φίλτρον καὶ πιστεύω σε σπουδάσαιν διπέρ 20 ἡμῶν. Τὸ περὶ ἡμᾶς σου κευθύμενον σπέρμα πιθὸς ἐμφυσίσας, ἔξαψον τὴν ἵλιν τῶν ἡμετέρων κακῶν, εἴπερ τις καὶ τινων ἔστι σοι μνήμη πιστεύω γὰρ καὶ πυρσὸν ἐργασάμενος οἷα φλεγόμενος περιποιῆσαι τὰ σωτήρια. Τὸν μυστικὸν παρακάλεσον, ἀγαθὸν διντα καὶ σοφὸν καὶ τύσει φέποντα πρὸς τὰ κρείττονα ἀντιλαβέσθαι τοῦτον 25 ἡμῶν πεῖσον, παραδείγματι χρόμενος Ἰωάννη τῷ μυστικῷ, ὃς ὑπερηγώνισται Κωνσταντίνῳ τῷ πρωτοαστηροχορῆτις, δις τοσούτῳ μεγίστῳ περιπεσόντα ἐγκλήματι δυσωπήσας διέσωσε καὶ πᾶν εξεπλήρωσε τούτου καταθύμαν. ‘Ημεῖς δ’ οὐδὲν τοιοῦτον πλὴν φθόνῳ τεθνήκαμεν. ’Εχεις μήρια καὶ ἄλλα λέγειν καὶ παραβολὰς καὶ παραδείγ- 30 ματα καὶ μείζονα καὶ μικρὰ καὶ ἐκ τοῦ ἵπου καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ πᾶσιν, εἴ τύχοι, ἢ τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐργασαι· τούτοις τὸν ἄνδρα δυσώπησον, χρηστὸν διντα, τῆς ἡμετέρας δυσπραξίας ἀντιπολήσασθαι. ’Εκφρασιν καὶ περιήγησιν τῶν ἡμετέρων ποίησον στιμφιρῶν, καὶ τὸ γῆρας κατάλεξον, τὸ σχῆμα, τὴν ἔξορίαν, τὴν ἔκπτωσιν, τὴν δόγαν,

1. οἶκοι. 2. συνόπλοιες. 14. τίς.

τὴν ἐρημίαν τοῦ τόπου, τῶν παίδων, τῶν συγγενῶν, τῶν φίλων τὴν σιέρησιν, τὴν καθ' ὅραν ἐπιήρειαν, τὸ ἀναρίθμητον τῶν κακῶν, ἵνα μὴ διατρίβωμεν τὰ ὑπὲρ λόγον καταλέγοντες. Οὕτω γὰρ εὑδοκιμεῖ πρεσβευτής, τὰ δυστυχήματα τῶν ὑπὲρ ὃν πρεσβεύει μᾶλλον ἀπαριθμούμενος ἢ τὰς εὐημεράς καὶ εὐπροξίας, αἱ τὴν ἐπὶ τὸν οἶκον ἄγουσσαν παράκλησιν ἀμφιλύνονται ὑφηγούμεναι. Εἴ δέ τι καὶ πρὸς τὸν βασιλέα μὴ δύνασθαι πραιτασίσσοιτο, τό γε πρὸς τὸν πρωτοβεστιάριον οὐδὲν δυνήσεται· φιλούμενος γὰρ πιστὸν, ὅπερ ἂν ἐπαγγὼν εἴποι παρακαλῶν, ἔσται πάντως εὐπρόσδεκτον. Καὶ γὰρ ὅπερ ἂν φιέγξαιτο φιλούμενος συμβουλεύων ἐλεύθερον ὑποψίας ἔστιν, οὐδὲν ἐώσης τῆς ἐταιρείας δοκεῖν ὑπουργὸν ἔχειν καὶ δόλιον. Τοῦτον εἴπερ ἡμῖν εὔμενῇ καταστήσοι, τὸ πᾶν ἥδη κεκτήμεθα. Καὶ λοιπὸν ἡγούμεθα τὸν μυστικὸν μὲν διὰ σοῦ, μᾶλλον δὲ καὶ τὸν πρωτοβεστιάριον κτήσασθαι, ἀληθέστερον δ' εἰπεῖν δι' ἀμφοῖν καὶ τὴν τοῦ 15 κρατοῦντος εὐμένειαν.

τι

Τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Θεσσαλονίκης

'Εδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν, ἐδεξάμιλν καὶ ἱγάπησα τὴν ἐπιείκειαν, ἐπήνεσαι τὴν πατρίδα καὶ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν καὶ τὰ μαθήματα, πρὸς τούτοις τὸ μέγα τοῦ βαθμοῦ καὶ ἴσαγγελον, ὃ μάλιστα διὰ τῆς ταπεινώσεως θεοειδεῖς τοὺς κεκτημένους ἐργαζεται καὶ 20 σὲ μᾶλλον γεώμετρικαῖς, εἰπεῖν, ἀνάγκαις. Καὶ πῶς γὰρ λόγοις τραφεῖς οὐκ ἔμελλες εἶναι σεμινός, τριούτων ὁμιλιμόνων τάχα λαχών, ἵνα μὴ λέγω Πέτρου τοῦ μακαρίτου, ὃν οὖδ' ἐγὼ φύς καὶ τῆς ἐμῆς, ὃ ἥλιε, καὶ γῆς καὶ πατρίδος Λαρίσης ὑριώμενον, ἵν καὶ λογογράφοι καὶ ποιηταὶ κυδαίνουσι τάχα καὶ ὅγιορες οὐχ ὡς ἐριβάλλακα μόνον 25 καὶ κουροτρόφον καὶ εὔπιπτον εὔβοτόν τε καὶ εὐήλιον, ἀγλαῖα πάντα φέρουσαν, ἀλλὰ καὶ θεῶν ὑπό καὶ τοῦ Πυθίου γαίης μὲν πάσης τὸ πελασγικὸν "Ἄργος ἄμεινον ἀπαφηναμένων. "Ιπποι τε θεσσαλικαῖ.....

6. ὑφυγούμενοι 10. φιέγξοιτο 14. διαμφαῦ.

Περιλαμβάνεται· ἐν φ. 154β--156β. τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. 342.

21. ὁμιλιμόνων 23. γῆ ὁρώμενος. 24. οὐχ' 25. εἴλιον.

'Εῶ τὸν Θετταλὸν ἔκεινον τὸν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν σχεδὸν εἰπεῖν ἐν 'Ιλίῳ μονήρῃ τρεψάμενον' καὶ τοῦτο γὰρ τῆς φυσάνης ἐγκώμιον' καὶ τοὺς ἵππους ἐν ἀμίλλῃ νικήσαντας Ξέρξου, τὸ Διός ἄρμα καὶ τὴν ὑπέροχον δύναμιν. Οὕκουν ἐμοὶ νῦν δοκεῖ παρακμάσαι τὸ πό-
5 λισμα ὡδὸν' ὃς γεγηρακυῖαν τὴν πατρίδα μὴ φέρειν τὰ κάλλιστα,
Πλὴν ἔχου τῆς ἀρετῆς, τῶν εὐρημένων λαχὼν καὶ λοισθος εἶναι, καν
ἔβούλου, τοῖς φιλάσσασι μὴ δυνάμενος

10 Ήμᾶς δὲ τὸ τοῦ χειμῶνος δριμὺ καὶ ἡ τῶν πνευμάτων φορὰ καὶ τὸ τῆς τύχης ἀνώμαλον καὶ τὸ νῦν κατακεκλικὸς τῆς ἀγάπης' ἐπί τέλει γὰρ τῶν χρόνων' ὡς ἡ ἀλήθεια γράφειν ἀπεῖρξε καὶ πρὸς οὓς ἐπεποίθειμεν. Τὸ μὲν γὰρ ἐκφροβεῖ, τὸ δὲ σοβεῖ καταπνέον, καὶ τὸ μέν τὴν παροησίαν ἀφαιρεῖται, τὸ δὲ θαρρεῖν οὐκ ἔτι, δεσποτικαῖς εἰργόμενον ἀποφάσεσιν. 'Ἐπει δὲ ταῦθ' οὗτως, καὶ συνέστειλεν ἡμᾶς τὰ δεινά, ἔδει καν αὐτὸν θαρροῦντα τοῖς φιλάσσασι καὶ γρά-
15 φειν ἀεὶ καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πρόνοιαν ποιεῖσθαι πολλήν· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων, ἡ παροιμία, καὶ σὰ τὰ ἡμέτερα. "Οὐτεν, εἴ τις ἦν τοῖς ἡμετέροις, καν πολλή, καν δλίγη, καν σμικρά, καν ὑπὲρ τὸ μέγα χρεία, πάντ' ἦν εἰκός σου θεραπέύειν τὴν ἐπιείκειαν. 'Αλλὰ τούτων μὲν καὶ αὖθις ἔσται τις πρύνοια καὶ μεταχείρισις· ἔδει δὲ
20 καὶ συχνοτέροις ἡμᾶς παραμυθεῖσθαι τοῖς γράμμασι. Τοῦτο γὰρ σου τῷ βαθμῷ καὶ τῇ ιεραρχίᾳ προνόμιον, παρακαλεῖν τοὺς ἐν θιλίψεσιν, οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι καὶ Θετταλός· ἐπεὶ καὶ Πάτροκλος οὐ κόρην παρ'
'Ατρειδῶν ἀφήρητο, οὐδὲ ..Φεῦγε μάλ' εἴ τι θυμὸς ἐπέσσυται» παρ'
αὐτῶν ἥκουσε καὶ τἄλλαι δσα τῷ Μέλητος περὶ τούτων πεπραγμά-
25 τευται, οὐδὲ «Λίσσομαι σ' ἔγωγε εἶνέκ' ἐμεῖο μένειν . Λέγει γὰρ οὗτω πως· τὸ γὰρ ἔπος οὐκ ἐπίσταμαι. "Ομως συμμετέχει τοῦ πά-
θους· τῷ συμπολίτῃ, συναλγεῖ τε καὶ συναφίσταται, δοκῶν αὐτὸς πά-
σχειν ἀπερ δ φιλούμενος ἔπασχε, καὶ τὴν ἔταιρείαν εἰλικρινῆ τῇ προεδρείᾳ παρίστησι. Πλὴν ἐπόθουν τάχα καὶ κατίδειν σου τὴν ἀρε-
30 τὴν καὶ φιλικῆς ἐπικουρίας τυχεῖν· φιλεῖ γὰρ καὶ μόνη τῶν φιλου-
μένων ἡ παρουσία τοὺς φίλους παρακαλεῖν καὶ μάλιστ' εἰ νοσοῦντες
ἢ δυστυχοῦντες τυγχάνουσι. Τούτων γὰρ ἔαυτὸν οὐδεὶς οἶδε τέ ἔστι

2. τρυψάμενον 4. παρακμᾶσαι 5. γεγηρακυῖαν 10. ἀπῆρξε
18. θεραπείαν 19. μεταχείρησις 23. μᾶλλ' ἐπέσσοιται,
29. κατίδειν. 32. δυστυχοῦσι τυγχάνωσι.

Θεραπεύειν, τάχα δ' ἂν καὶ ἀλλήλους ἵσως ὑπεκλήσαιμεν· «Σύν τε γὰρ «δι' ἐρχομένων» αὐτὸς τὸ λοιπὸν ποιητικὸς ὃν μᾶλλον ἐπίστασαι· καὶν καὶ νόμοι· ἐπιστολῆς ἓπερπηδῶμεν ὡς οἰδέως σοι προσλαλοῦντες τοῖς γράμμασιν. Οἶδας δ' ἂν καὶ τὸν Ἑλλήσποντον οἴα περ
5 μέχρι καὶ νῦν τὰς πέδαις τοῦ Ξέρξου τιμώμενον μάστιξ τε στιζόμενον καὶ τὸς στιγμέας ὥσπερ ἐπιφενοῦντας αὐτῷ βάρβαρό τε πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα· «Ω πικρὸν ἔθωρ, δεσπότιης τοι δέκτην ἐπιτιθεὶ τινδε,
10 ὅτι μιν ηδίκησας, οὐδὲν πρὸς ἐκείνου ἄδικον παθόν. Καὶ βασιλεὺς μὲν Ξέρξης διαβήσεται σε, ἦν τε [σύ γε] βούλῃ ἦν τε μή· σοι δὲ
15 κατὰ δίκαιην ἄρα οὐδεὶς ἀνθρώπων θύει ὡς ἔόντι θολερῷ ποταμῷ καὶ ἀλμυρῷ..» Αἰτι.

Αὐτὸς δὲ τὸν Λαζέντιον ἔγων παρὰ σοὶ καὶ τὰ ήμέτερα δι' αὐτοῦ καθὼς ὑπομιμνήσκει προτιάνει καὶ ήματις, εἰ δυνατόν, εἴθ' ὅτε πρὸς τὴν Βούζαντος ἔοχοι πιλέκκλινον ἐποψόμενος, εἴτε ταῖς εὐχαῖς σου
10 πάντων ἀνιαρῶν προιρύλαττε.

10'.

Εἰς τὴν δέσποιναν.

Οὐ πληροῦντες χρέω· πολλὰ γὰρ τὰ σά ταῦτα πεπόμπαμεν, ἀλλ' ἐπίδειξιν τῆς ήμετέρας περιπετείας τιθέμενοι, ἵνα εἰδῆς οἵος ἐγὼ ἀφελῆς καὶ περὶ τὰ ἀνθῆ καὶ τὰ ὕδοντα κεχηνώς καὶ στρεφόμενος. Καὶ εἰ μὲν σπουδῆς ἄξια καὶ σοι ταῦτ' ἀρέσκει, νόμισον
20 σαυτὴν ἐπιανεῖν, θαυμάσασα τὸν ἐξ ἀπόρου τὴν εὐπορίαν ταύτην μηχανησάμενον. Καὶ γὰρ ἔφης αὐτοῦ, καὶν ἐν σιωπροσύνῃ καὶ τοῖς ἄλλοις νικᾶς τὸν γεννήσαντα. Εἰ δ' εὐτελές τοῦτο καὶ ὁρπτώνις ἔργον ἢ ὁρμόμον ψυχῆς τὸ ἔγχειόημα, τὴν αἰτίαν ήμεν καὶ τῆς ήμετέρας ὑπτιότητος ήγησαι· πολλὰ γὰρ τῶν τέκνων πατέρων ὑπέρτερα.

1. ὀφελήσαμεν 4. τριτύμασιν οἴα 6. στιγίας 7. δεσπότιης Ἡροδ. VII, 36: δεσπότου 9. σύ γε προσέθηκα ἐκ τοῦ
2. Ἡροδότου βούλει 10. ἔόντι θολερῷ Ἡροδ.: ὅντι θολερῷ ποταμῷ
3. ἀλμυρῷ: τε καὶ ἀλμυρῷ ποταμῷ Ἡρόδ. 13. ήμετέρας 14.
βούζαν 15. περιρύλαττε.

16'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 156β—157α τοῦ κώδικος Βιέννης
Phil. 342. 19—20. σε παντὶ τὴν ἐξ.

Ἄγιλλεύς μοι καὶ Κῦρος καὶ Περικλῆς τοῦ λόγου μάρτυρες καὶ παράδειγμα.

χ'.

Γρηγορίω Πατρικιώ τῷ Ῥωμαῖῳ

Θρηγεῖν σε δεῖ τὴν εἰζπροαξίν ή τῶν γραμμάτων ὑπόθεσις καὶ δυστιχεῖν δημιαύνει παθόντα κακῶς ὑπὸ τῶν κομάντων καὶ τῆς πατριδοφόρης ἔκθαμψιούμένων εὐημερίας. Ἐγὼ δὲ μακαρίζω τοὺς ὡς σὺ δηστυχοῦντας ή τοὺς εὐπροαγοῦντας ἐνταῦθα. «Μακάριοι» γάρ, ὁ δεσπότης ἡμῶν. «ἐστε» φησὶν «ὅταν ὑνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν δῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι. Χάρητε ἂν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι ὁ μαστίὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Τι τούτου πλέον ἔξεις τοῖς κομῷσι συνευτυχῶν; 'Αλλ' οὐκ ἀν εἴποις. Εἰ δὲ τῶν σῶν γραμμάτων ἀναλέξασθαι βιούλῃ τὰ δῆματα, μικρὸν ἀνασχόμενος ἄκουόμενον. 'Εφθιονήθης, ὡς ἔφης, Χαίρειν διφείλεις, καὶ γὰρ ὡς κατορθῶν οὐχ ὡς ἀναπεπτωκώς τε καὶ δύθυμος οὐ γάρ οὗτοι φθιονεῖσθαι περήκασι. Τοῦτο δὲ καὶ πάλαι πεπόνθασιν οἱ προπάτορες οἱ δὲ φθιονοῦντες, οἵδας, καὶν αὐτὸς σιωπήσω, τίνος εἰκόνα χαράττουσιν. 'Εμισήθης, ὡς εἴρηκας, δωρεάν Τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς δι' ἡμᾶς πέπονθε, μικάριος δ' εἰς κονωνὸς ἐκείνῳ γενόμενος. Διεβλήθης ἐπὶ μεγίστοις, ὡς λέγεις, καὶ ὃν δὲ κίνδυνος περὶ τὴν ψυχήν; "Ἐχεις τὸν μέγαν καὶ θεόπτην Μωϋσῆν καὶ τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων τερατουργὸν κοινωνόν, τὸν δημιαγωγὸν τῶν μυριάδων τοῦ 'Ισραήλ, καὶ μετ' αὐτὸν τὸν ἐν γεννήτοις γυναικῶν ὑπὲρ ἀπαντας καὶ αὐτὸν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ ποιητὴν 'Ιησοῦν εἰς ταῦθ' ὡς οἰσθα, διαβιαλλόμενον, οἵα πρὸς Πιλάτον οἱ μιαροὶ καὶ κατάρατοι τότε ἐκεινοὶ γεσταν. Τριζμακάριστος δ' εἶ, καὶ τετράκις τοῦτο καὶ μυριάκις εἰπεῖν ἔχω, σὺν Χριστῷ λοιδορούμενος. Τίς γάρ οὐ πάσης θυμηδίας καὶ ἀγαλλιάματος ἀνάπλεων σχῆμα τὴν ψυχήν, μετὰ Χριστοῦ διωκόμενος; οὐδὲ γάρ, οἵμαι τὴν μεγάλην σου σύνεσιν δικαίως πάσχειν ἐθέλειν. 'Απευκταῖον γὰρ τοῦτο καὶ κακούργοις μᾶλλον προσῆκόν τε

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 157α - 159α τοῦ κώδικος Βιέννης Phil 342. 6. ἥ. Προσθετέον μᾶλλον; 7. δτ' ἀν 10 συνευτυχῶν 11. βούλει 13. οὐχ' 23. πιλάτον 24. τότε κεκράγεσαν 28. ἀπεψκταῖον ἐκ τοῦ ἀπευκτέον προσῆκον τὲ

καὶ ἀρμόδιον. Ὅδικήθης βίον, ως λέγεις, ζῶν ἄρτι τοῖς μισοῦσιν εὐάρεστον; Εἰ μὲν χαίρων τὸν τοιοῦτον δέδεξαι στέφανον, εὐχαριστῶν τῷ συγχαρησαντὶ τὸν μακαρισμὸν τῶν ἀγίων πρὸς οὓς ὁ μέγας ἔγραψεν ἀπόστολος εἰς Παλαιστίνην ἡξίωσαι, καὶ τῆς ἐκείνων ἀναρρήσεως εἰνὶ οἴδ' ὅτι, καί ζῶν καὶ θανίδον ἐπιτεύξῃ. Καὶ γὰρ οὐκ οἷμαι τὴν λαμπράνου διάνοιαν καὶ τὸ τῆς φρονήσεως μέγιστον παθεῖν τι τῶν ἀδοκήτων ψυχικῶς, ἐπὶ τούτοις πολλῶν ἱερῶν ὕντα καὶ τῶν θείων λογίων πλήρη, μᾶλλον δὲ καὶ πληρέστατον. Πλιήν, εὐκαιρον

εἰπεῖν, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, καὶ τὰ

10 ἔξῆς δι' ὑπομονῆς τρέχομεν, ἀφορῶντες εἰς τὸν τελειωτὴν Ἰησοῦν.

“Ον γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει καὶ μαστιγοῖ, καθαίρων τὰ τῶν ως εἰκὸς προσφυομένων ὅπων ὁντίσματα. Ως υἱοῖς γὰρ οἱ προσφέρεται ὁ θεός. Εἰ δὲ χωρὶς ἐσμὲν παιδείας, οὐδα νόθοι, φη· ἐσμὲν καὶ οὐχ υἱοί. Εἰ δὲ καὶ τοῖς ἔξωθεν παραδείγμασι ἥσθιμίζειν

15 σαυτὸν θελήσεις καὶ παρακαλέσαι σου τὴν ἡψυχήν, ἐννόησον ως Ἀριστείδης ὁ δίκαιος οὐχ ἀμαρτήσας, ἀλλ' ὅτι δίκαιος ἦν ἔξωστρακισται, Θεμιστοκλῆς ὁ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀνασωσάμενος πράγματα καὶ τὸν Μῆδον καταστρεψάμενος, μηδισμοῦ φεύγων ἐν Ἐκβατάνοις ἀπέθανε. Φωκίων κώνειον καὶ Σωκράτης πιόντες [ἔτελεύτησαν]. Ταῦτα

20 γὰρ τῶν βιούντων ἐν ἀρεταῖς. Τὶ δεῖ λοιπὸν εἰδότι σοι πολλὰ καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ τῶν ἔξωθεν μακρηγορεῖν, τὰ τοῦ βίου. Ζωγραφοῦντα συμπτώματα; Οὐδὲ γὰρ ζηλοῦν πάντως χρὴ τοὺς ὅσοι πεφυσιωμένοι μέν εἰσι πλούτῳ, ὀγκωμένοι δὲ τοῖς οὖ παραμένουσι, διατεθρυμμένοι δ' ὑπὸ τῶν κολάκων, ὀφρυωμένοι δ' ὑπὸ τῆς δόξης,

25 ήγον ἀδοξίαν ἔγω τίθεμαι, μᾶλλον δὲ ἀπόνοιαν καὶ φθοράν. Ἀλλὰ τιμῶ σε τὸν πενόμενον μᾶλλον ἢ τὸν ἀδίκως πλουτοῦντα· μενοῦν γε πρὸς πάλην οὐ τοὺς κατ' ἐμέ, οὐδὲ τοὺς ἀγενεῖς ὁ Σατάν ἐπικαλεῖται, ἀλλὰ τοὺς ἴσχυρούς, τοὺς γενναίους, ως τὸν Αὐσίτην ἐκεῖνον τὸν ὅντως ἀκλόνητον, ἐπεὶ καὶ δυνατοὶ δυνατῶς ἐτασθήσονται.

30 Ταῦτα μὲν ἡμεῖς, σὺ δὲ φύλαττέ μοι τὴν παρακαταθήκην, τὴν θείαν ὑφορώμενος νέμεσιν.

7. τί 15. σαύτὸν 18. ἐνεκβατάνοις ἐτελεύτησαν προστέθηκα:

23. δύκωμένοι 27. ἀγενεῖς σατᾶν.